סדר הכפרות

Jobb kézbe vevén a כפרה-t, ezt mondják

בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל: יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק: אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: אִם יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי אָלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יָשְׁרוֹ. וַיְחֻנֶּנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר:

Á ki önmaga feje fölött csavarintja a כפרה-t, ezt mondja:

זֶה חֲלִיפָתִי. זֶה תְּמוּרָתִי. זֶה כַּפָּרָתִי. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וַאֲנִי אֵלֵךְ וְאֶכָּנֵס לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Aztán ujra mondja a fentebbi בני אדם mondatait, melynek végeztével ismét csavarintja feje fölött a כפרה és az előző verset ismétli; ezt az eljárást harmadizben is ismétli.

זֶה חֲלִיפָתְךָ. זֶה תְּמוּרָתְךָ. זֶה כַּפָּרָתְךָ. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתָּה תִּכָּנֵס וְתֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Ha valaki férfiszemély feje felett csavarint כפרה-t, ezt mondja:

זֶה חֲלִיפַתְכֶם. זֶה תְּמוּרַתְכֶם. זֶה כַּפָּרַתְכֶם. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Ha pedig több férfiszemélynek egyszerre csavarintja:

זֹאת חֲלִיפָתֵךְ. זֹאת תְּמוּרָתֵךְ. זֹאת כַּפָּרָתֵךְ. זֹאת הַתַּרְנְגֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה וְאַתְּ תִּכָּנְסִי וְתֵלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Ha e g y nőszemély feje fölött csavarint:

זֹאת חֲלִיפַתְכֶן. זֹאת תְּמוּרַתְכֶן. זֹאת כַּפָּרַתְכֶן. זֹאת הַתַּרְנְגֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתֶּן תִּכָּנַסְנָה וְתֵלַכְנָה לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Ha több nőszemély feje fölött csavarint:

אֵלּוּ חֲלִיפוֹתֵיכֶם. אֵלּוּ תְּמוּרוֹתֵיכֶם. אֵלּוּ כַּפָּרוֹתֵיכֶם. אֵלּוּ הַתַּרְנְגוֹלִים יֵלְכוּ לְמִיתָה. וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Ha más állapotban levő asszony feje fölött csavarintja a כפרה-t, ezt mondja:

(A templom előcsarnokában im' ezt mondják.)

וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃

(Egy pár lépés után.)

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃

Mily szépek sátraid, Jákob, lakóhelyeid, Izrael! A mi engem illet — kegyelmed bősége által — jövök a házadba, meghajlok szent hajlékodban, irántad való tiszteletből. Örökkévaló! szeretem házad menedékét és dicsőséged tartózkodásának helyét. És én meg is hajlok, meghajtódom és térdet hajtok az Örökkévaló, az én Teremtőm előtt. Most pedig imádságom hozzád Örökkévaló, kedvesség idején; Istenem, kegyelmed bőségében, hallgass meg valóságos üdvösségeddel.

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב,
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי
בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ,
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יי
אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ,
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה
אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יי עֹשִׂי׃
וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ׀ יי עֵת
רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־
חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת
יִשְׁעֶךָ׃

Hozzád imádkozom, hogy meghallgass, Isten, hajtsd felém füleidet, halld beszédemet. Én igazságban fogom arczodat látni; élvezni fogom, a midőn felébredek, alakodat. Én pedig Benned bizom Örökkévaló; mondom: Te vagy Istenem! Halljad fohászkodásom szavát, a midőn Hozzád kiáltok; midőn

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל, הַט־
אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ אֲנִי בְּצֶדֶק
אֶחֱזֶה פָנֶיךָ, אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ
תְּמוּנָתֶךָ. וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יי,
אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ שְׁמַע קוֹל
תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ, בְּנָשְׂאִי יָדַי

אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי
אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא
וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: הָאִירָה פָנֶיךָ
עַל־עַבְדֶּךָ. הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ: כִּי לְךָ
יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי:
שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ. וְשַׁוְעָתִי ׀ הַאֲזִינָה.
אֶל־דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע יְיָ
וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה ׀ עֹזֵר לִי:

keszeimet szent hajlékod felé emelem. Örökkévaló Istenem! kiáltottam Hozzád, és Te meggyógyitottál. Hozzád imádkozom, óh Örökkévaló! és az Örökkévalóhoz könyörgök. Oh, hadd világitson orczád szolgádra, segits rajtam kegyelmedben! Mert Benned reménykedem Örökkévaló, Te pedig hallgass meg uram Istenem. Hallgasd imádságomat Örökkévaló és rebegésemre figyelj; könyeimre ne maradj szótlan. Hallj óh Örökkévaló és kegyelmezz nekem, Örökkévaló, légy az én segitõm.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי
בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: שָׂשׂ אָנֹכִי
עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב:
הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי
כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע
קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי
קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי
שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר
בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

Fokozatos ének Dávidtól. Örülök, ha nekem mondják: menjünk Isten házába. Örvendek a te beszédeden, mint a ki bő zsákmányt talál. Fordulj rebegésem hangja felé, királyom és Istenem, mert Hozzád imádkozom. Örökkévaló, reggel halljad szavamat, reggel állok rendelkezésedre és várakozom. Hozzád imádkozom, mert meghallgatsz, Isten, hajtsd felém füleidet, halljad beszédemet. Lábam egyenesen áll, gyülekezetben fogom áldani az Örökkévalót.

איתא במס׳ ברכות דף ל״ב ע״ב חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ואח״כ מתפללין
ופירש״י שהיו שוהין כדי לעורר נפשם על התפעליות ולהכין לבם בטהרת הרעיון לאביהם שבשמים
להתפלל עליו במחשבה טהורה וע״כ נהגו חסידי עליון ואנשי מעשה הגדולים אחריהם כדאיתא
בברכה קדושים קדמונים לישב מעט אחר אמירת פסוקי מה טובו לאמר פסוק זה:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וישהה מעט ויאמר פסוק זה:

מִי אָנֹכִי שֶׁאֶזְכֶּה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא אִישׁ חוֹטֵא וְהִכְעַסְתִּי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּמַעֲשַׂי הָרָעִים
וַאֲנִי בָּשָׂר וָדָם עָפָר וָאֵפֶר. וְאֵינִי כְדַאי וְרָאוּי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
כַּמָּה פְּעָמִים. אוֹ לִי אֵיךְ אֶשָּׂא פָּנַי לַעֲמוֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְנוֹרָא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִלַּת כָּל הָעִלּוֹת

וְסִבַּת כָּל הַסִּבּוֹת אֶלָּא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו הַגְּדוֹלִים שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו. וְרוֹצֶה בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים שֶׁל עֲבָדָיו כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבוֹאוּ:

תְּפִלַּת מִנְחָה לְעֶרֶב יוֹם כִּפּוּר

Mincha-ima a Jom Kipur előestéjén.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־

Üdv házad lakóinak, még dicsérnek Téged! Szelah!

Üdv a népnek, melynek ilyeténképen jut ki, üdv a népnek, melynek Istene az Örökkévaló.

Dicsérő ének Dávidtól. Felmagasztallak, Istenem, király, és áldom nevedet örökkétig. Minden nap áldalak és dicsérem nevedet örökkétig. Nagy az Örökkévaló és felette dicsért, de nagysága kikutathatlan. Nemzedék nemzedéknek dicséri tetteidet és erődet elbeszélik. Felséged dicsőségének szépségéről és csuda dolgaidról én énekelni akarok; beszélnek rettentőségeid hatalmáról, de nagyságádról én szólok. Jóságod bőségének emlékét rebesgetik és igazságosságodat zengedezik. Kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló, hosszútűrő és nagy kegyelmü. Jó az Örökkévaló mindenkihez és könyörülete minden müvein. Hálát adnak neked óh Örökkévaló mind a müveid és jámboraid áldanak. Birodalmad dicsőségét hirdetik, és erődet elbeszélik. Hogy tudassák az ember fiával az Ő erejét és birodalma fenségének dicsőségét. Birodalmad mindörökkétig birodalom és uralkodásod nemzedékről nemzedékre. Támasza az Örökkévaló minden

הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם | אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־
חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ
לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת
כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר
שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

roskadozónak és felegyenesíti mind a görnyedezőket. Mindnyájának szemei Benned bizakodnak, Te pedig megadod nekik eledelüket annak idején. Megnyitod kezeidet, és jóltartója minden élőnek — jóakarattal. Igazságos az Örökkévaló minden utaiban, és kegyelmes minden tetteiben; közel az Örökkévaló minden Hozzá imádkozóhoz, mindazokhoz, kik Hozzá igazán imádkoznak. Tisztelői kivánságát teljesíti és rebegésüket meghallja és segít rajtuk. Vigyáz az Örökkévaló mindenkire, a ki Őt szereti; de mind a gonosztevőket kipusztitja. Az Örökkévaló dicséretét hirdesse szám és minden halandó áldja szent nevét örökkétig. Mi pedig áldani akarjuk Istent mostantól mindörökkig. Halelujah!

הש״ץ אומר חצי קדיש׃

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים.
וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת.
וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

Ha az Örökkévaló nevét imádom, járuljatok tisztelettel Istenünk elé!

Uram, nyisd meg ajakimat, akkor szám elbeszéli dicsőségedet.

Dicsértessél Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, Abrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene, a nagy, erős és rettenetes Isten, a legmagasabb Isten, ki jóleső kegyelmekkel jutalmaz és a mindenség szerzője és megemlékszik az atyák jámborságáról, és megváltót hoz gyermekeik gyermekeinek az Ő neve miatt, szeretettel.

Emlékezzél meg rólunk életünkre óh király, kinek tetszik az élet és irj be minket az élő könyvébe te miattad élet Istene.

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענך אלהים חיים:

Segitő és támogató király és paizs. Dicsértessél Ábrahám paizsa.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

Hatalmas vagy Te mindörökétig, Uram, holtak föltámasztója vagy Te, sok, ahogy segitsz.

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב להושיע:

Az élőket kegyelemmel táplálod a holtakat nagy irgalommal feltámasztod; támogatod az eldülőket s gyógyitod a betegeket, megszabaditod a foglyokat és fenntartja hüségét a földben alvóknak. Ki olyan mint te a hatalmasok gazdája, vagy kicsoda hasonlitható hozzád halálhozó és föltámasztó király és üdvöt növesztő.

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

Ki olyan mint Te, könyörületnek atyja, ki megemlékszik könyörülettel teremtményeiről, hogy éljenek.

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

És hiteles vagy, hogy a holtakat föltámasztod. Dicsértessél Örökkévaló Istenünk, ki a holtak föltámasztója.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים: *)

Szent vagy Te és szent a Te neved és a szentek minden-

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל־יום יהללוך

קדושה לש"ץ.

(Cházán) Szentelni akarjuk Nevedet a világon, a hogy azt szentelik a magas egekben; a

חזן נקדש את־שמך בעולם. כשם שמקדישים אותו בשמי מרום.

nap dicsérnek Téged, szelá. Dicsértessél Örökkévaló szent Isten.

סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

Te ajándékozol az embernek megismerést és tanitod az embert értelemre. Tőled kapunk eszmét, értelmet és megfigyelést. Dicsértessél Örökkévaló, a megismerés ajándékozója.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

Vigy vissza bennünket óh atyánk, a te tóradhoz, hozz közelébb óh királyunk a Te szolgálatodhoz és engedj Elibéd visszatérnünk tökéletes megtéréssel. Dicsértessél Örökkévaló, aki a megtérést szereti.

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

---

mint irva vagyon prófétáid által. És kiált az egyik a másikhoz és mond:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

Szent, Szent, Szent, az Örökkévaló a seregek ura, tele az egész föld az Ő dicsőségével.

קו״ח קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

(Cházán). Az ezekkel szemközt lévők! „Dicsértessék" kiáltanak.

חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

(Közs.) Dicsértessék az Örökkévaló dicsősége, az ő helyéről.

קו״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

(Cházán.) És szent igéidben irva vagyon, mint következik:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

(Község). Uralkodni fog az Örökkévaló mindörökké, a te Istened Czion, nemzedékről-nemzedékre. Halelujah!

קו״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Nemzedékről nemzedékre hirdetjük nagyságodat, és szünes-szüntelen szenteljük a Te szentségedet, dicséreted pedig nem fogy ki szánkból örökkétig, mert nagy és szent király vagy Te, Dicsértessél Örökkávaló, a szent Isten.

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל | לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

Bocsáss meg nekünk óh atyánk, ha vétkeztünk, engedj nekünk óh királyunk, ha gonoszat tettünk; mert engesztelhető és megbocsátó vagy Te. Dicsértessél Örökkévaló, a ki kegyes és nagyon sokszor megbocsát.

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

Tekints a mi nyomoruságunkra, és küzdj a mi küzdelmünkben és szabadits meg mihamarább a Te neved miatt, mert erős megváltó vagy Te. Dicsértessél Örökkévaló Izrael megváltója.

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

Gyógyits meg bennünket Örökkévaló, és meggyógyúlunk, segits és segitve lesz rajtunk, mert Te vagy a mi dicsőségünk. És szálljon tökéletes gyógyúlás minden csapásunkra, mert hatalmas király, hű orvos és könyörületes vagy Te. Dicsértessél Örökkévaló, Izrael népe betegeinek gyógyítója.

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

Áldd meg nekünk örökkévaló Istenünk ezen esztendőt és mindennemű termését javunkra, és áraszsz áldást a föld szinére; tarts jól bennünket javaidból és áldd meg éveinket, mint a jó éveket. Dicsértessél Örökkévaló, az esztendők megáldója.

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל | לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

Fújj a nagy sófárba a mi megszabaditásunkra, és emelj zászlót, hogy összegyüjtsd számüzöttjeinket. És gyüjts minket egybe a föld négy széléről. Dicsértessél Örökkévaló, Izrael népe elűzöttjeinek összegyüjtője.

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה. וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

Ültesd vissza biráinkat mint annak előtte, és tanácsosainkat, mint egykoron, és hárítsd el rólunk gondot és bánatot. De uralkodjál rajtunk egyedül Te Örökkévaló kegyelemmel és irgalommal és mondj ártatlanoknak az itéletnél. Dicsértessél Örökkévaló igazság- és jogszerető király.

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכֻלָּם | מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים | מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

De a rágalmazóknak ne legyen reményük és mind a gonosztevők, mint pillanat, úgy veszszenek el és mindnyájan mihamarább irtassanak ki. És a szándékos bünöst mihamarább törd és zúzd össze, mondj le róla és alázd meg nemsokára a mi napjainkban. Dicsértessél Örökkévaló, az ellenségek megrontója és a szándékos bünösök megalázója.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת | סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי־בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

Az igazságosokra és a jámborokra és Izrael háza népének vénjeire és irástudóik maradékára és az igazhitű idegenre induljon meg könyörületed örökkévaló Istenünk és adj szép jutalmat mindazoknak, kik bíznak nevedben igazán. — És tedd a mi sorsunkat az övéikhez hasonlóvá mindörökké; és ne essünk szégyenbe, hogy Benned bíztunk. Dicsértessél Örökkévaló, az igazságosak támasza és bizalma.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב

Jeruzsálembe, pedig, a Te városodba térj vissza irgalommal és lakjál benne, a mint ígérted volt és építsd fel azt

legközelebb, a mi napjainkban örök épületté, és Dávid trónusát mihamarább rendezd be abban. Dicsértessél Örökkévaló, Jeruzsálem felépítője.

בימינו בנין עולם וכסא דוד מהרה לתוכה תכין. ברוך אתה יי בונה ירושלים:

Dávid szolgád sarját mihamarább növeszd és üdvét emeld a Te segélyedben, mert a Te segélyedre várnak minden napon. Dicsértessél Örökkévaló, a segítség üdvének növesztője.

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל־היום. ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:

Halljad szavunkat örökkévaló Istenünk, kimélj bennünket és könyörülj rajtunk és fogadd el könyörületességgel és jóakarattal a mi imádságainkat; mert az imádságokat és könyörgéseket meghallgató Isten vagy Te és előled oh királyunk ne engedj üresen visszatérnünk; mert Te meghallgatod Izráel néped imádságait könyörülettel. Dicsértessél Örökkévaló az imádság meghallgatója.

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את־תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שומע תפלה:

Vajha megkedvelnéd Örökkévaló Istenünk Izráel, népedet és az ő imádságot és helyezd vissza az istentiszteletet házad csarnokába. És Izrael tüz-áldozatait és imádságát szeretettel fogadd el, — kegyelemben, és mindig kedvedre legyen Izráel néped istentisztelete.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:

Bár láthatnák szemeink, a hogy visszatérsz Cionba könyörülettel. Dicsértessél Örökkévaló a ki visszahelyezi szókhelyét Cionba.

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

(Mig az imamondó a következőt mondja, addig a község a *) jelzett imát mondja el).

Hálát adunk Neked, mert Te vagy örökkévaló Istenünk és atyáink Istene mindörökké. Életünk szirtje, üdvünk pajzsa: Te vagy az, nemzedékről nemzedékre. Hálát adunk Neked és elbeszéljük dicséretedet. Éltünkért, melyet kezeidre bizunk és lelkünkért, melyet neked ajánlunk, és csudáidért, melyeket minden nap velünk tesz, és csudatetteidért és jóságaidért, melyek mindennaposak, estve reggel és délben. A jóságos! mert meg nem szünik könyörületessége, és a könyörületes, mert nem fogynak el kegyelmeid, öröktől fogva benned bizunk.

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

És mindezekért dicsértessék és magasztaltassék a Te neved királyunk, mindig örökkön örökké.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

---

* Hálát adunk Neked; mert Te vagy örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, minden teremtmény Istene alkotónk, a kezdet alkotója, áldások és hálák a Te nagy és szent nevednek, mert életben hagytál és megtartottál, így fogsz életben hagyni, és ezután is fentartani, és egybegyűjteni száműzöttjeinket szent csarnokaidba, hogy megtartsuk törvényeidet, megtegyük akaratodat, és szolgáljunk néked egész szivvel, ugy a mint ezt hálásan mondjak. Dicsértessék a hálaadásokra méltó Isten.

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

És írd be boldog életre frigyed minden gyermekeit.

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

És mind az élők hálát adnak Neked Szelah! és dicsérik nevedet igazsággal Isten, üdvünk és segitőnk Szelah. Dicsértessél Örökkévaló, *a jóságos* a Te neved és Téged illet a hála.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

Sok békét árasszsz Izraelre a Te népedre mindenkoron, mert Te vagy királya és ura mindennemü békének, és tetszik Neked, hogy megáldjad népedet Izraelt minden időben és minden órában a Te békéddel.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

Az élet az áldás, a béke és a jó mód könyvében legyen rólunk és egész népedről, Izrael házáról emlités és feljegyzés boldog életre és békére. Dicsértessél Örökkévaló, a béke szerzője.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל ׀ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין כָּל דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים

וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח

וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:

וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ

גְּלוּיִם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיָי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל. וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה):

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיָי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

סש״ץ חוזר התפלה עם קדושה, בלא וידוי, ואומר קדיש שלם.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל | לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל | לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

סדר ברכות הדלקת הנרות ליום הכפורים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (לשבת שַׁבָּת וְשֶׁל) יוֹם הַכִּפֻּרִים:

לערב יוה״כ יתחיל הש״ץ כל נדרי ויאריך בנגונים עד יגמור אותו עם החשיכה. וקודם שמתחילין כל נדרי לובשין הטלית ומברכים עליו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצית:

תפלה לשליח צבור

לאמרה בכוונה וברתת ובחרדה קודם כל ברוך שאמר וקודם מוסף:

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קבל שועתי ברצון ובאמיץ הלב כח״ו במוכס״ז כוז״ו אחד אל חי דין אמת שופט צדק רחום וחנון. רחם עלי ושמע תפלתי היום אשר אתפלל בעדי ובעד ביתי בעד עדתי המסכימים עמי בתפלתי ותכלול תפלתי עם תפלות הישרות והנקיות אשר יעשו ישראל. ותחתור תחת כסא כבודך כמו שחתרת לתפלת משה (כ״א מנשה). ואל יבושו בי שולחי ולא אני בהם. יהיו לרצון לפניך איום שתתן לי קול נעים וערב היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרוני ויהיה קולי נעים וחזק כמו שנאמר ויהי קול השופר הולך וחזק מאד. אמן סלה:

תפלה אחרת לש״ץ.

הנני העני ממעש ונרעש ונפחד מפחד יושב תהלות ישראל באתי לעמוד ולחנן לפניך על עמך ישראל אשר שלחוני ואף על פי שאיני כדאי והגון לכך. על כן אבקשך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. יי יי. אל רחום וחנון אלהים. שדי איום ונורא. היה נא מצליח דרכי אשר אנכי הולך לעמד לבקש רחמים עלי ועל שולחי. ונא אל תפשיעם בחטאתי ואל תחייבם בעונותי כי חוטא ופושע אני ואל יכלמו בי בפשעי ואל יבושו בי ואל אבושה בהם וקבל תפלתי כתפלת זקן ורגיל ופרקו נאה וזקנו מגודל וקולו נעים ומעורב בדעת עם הבריות. ותגער בשטן לבל ישטינני: ויהי נא דגלנו עליך אהבה לכל פשעים

תכסה באהבה. וכל צומותינו ותעניינו הפוך לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה לחיים ולשלום האמת והשלום אהבו ואל יהי שום מכשול בתפלתי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שכל המלאכים שהם בעלי תפלות יביאו תפלתי לפני כסא כבודך ויפיצו אותה לפניך בעבור כל הצדיקים והחסידים התמימים והישרים ובעבור כבוד שמך הגדול הגבור והנורא כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים:

וקבלה הר״ח ז״ל שיאמר ש״ץ ד׳ פסוקים אלו אחר התפלה כנ״ל

י דעתי יי כי צדק משפטיך ואמונה עניתני:

ה קשיבה לי ועני אריד בשיחי ואהימה:

ו נפשי תגיל ביי תשיש בישועתו:

ה נותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה:

סדר ערבית ליום כפור

אחרי הנ״ל פרס יקח הש״ץ נ״ל כל נדרי לפני התיבה הי׳ עומד הוא לפני התיבה ואמר בישיבה של מעלה וכו׳. וכן נהגו דבר לומר הגדול שבכל עיר ועיר.

בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה.
עַל דַּעַת הַמָּקוֹם. וְעַל דַּעַת הַקָּהָל.
אָנוּ מַתִּירִין לְהִתְפַּלֵּל עִם הָעֲבַרְיָנִים:

ומתחיל הש״ץ כל נדרי בנחת ובפרדס ובכוונה, ואומר אותו ג״פ ובכל פעם מגביה קולו ביותר ובכל פעם יאמרו בלחש ובכוונה גדולה עם הש״ץ:

Kol-nidré.

Mind a fogadalmak, tilalmak, eskük átok alá helyezések, tartózkodások, vezeklések; a mit fogadtunk, a mit esküdtünk, a mit átok alá helyeztünk és a mit eltilkottunk szivünktől az engesztelés ezen napjától, az engesztelés napig, mely javunkra megint leszen, mindezt megbánunk már most. Mindnyája feloldozva, érvénytelen, nem kötelező, megsemmisitett és felbontva legyenek, ne legyenek kötelezők és ne maradjanak érvényben. Fogadalmaink ne tekintes-

כָּל נִדְרֵי.

וֶאֱסָרֵי. וּשְׁבוּעֵי. וַחֲרָמֵי. וְקוֹנָמֵי. וְקִנּוּסֵי. וְכִנּוּיֵי. דְּאִנְדַּרְנָא. וּדְאִשְׁתַּבַּעְנָא וּדְאַחֲרִמְנָא. וּדְאָסַרְנָא עַל נַפְשָׁתָנָא: מִיּוֹם כִּפֻּרִים זֶה עַד יוֹם כִּפֻּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה: בְּכֻלְּהוֹן אִחֲרַטְנָא בְהוֹן. כֻּלְּהוֹן יְהוֹן שָׁרָן. שְׁבִיקִין שְׁבִיתִין. בְּטֵלִין וּמְבֻטָּלִין. לָא שְׁרִירִין וְלָא קַיָּמִין: נִדְרָנָא לָא

senek fogadalmaknak, tilalmaink ne tekintessenek tilalmaknak és esküink ne tekintessenek esküknek.

נִדְרֵי. וֶאֱסָרָנָא לָא אֱסָרֵי. וּשְׁבוּעָתָנָא לָא שְׁבוּעוֹת׃

És megbocsáttatik Izrael fiai egész községének és az idegennek is, ki köztük tartózkodik, mert az egész nép tévedésből tette.

ח״וק וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה׃ ג״פ

Oh, bocsásd meg ezen nép vétkét nagy kegyelmeddel, a mint több izben elnéző voltál ezen nép iránt Egyptomtól kezdve mostanáig és a hogy ott meg van mondva:

חזן סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר׃

הקהל אומרים ג״פ בקול רם.

És mondá az Örökkévaló: Megbocsátottam, miképen kérted.

וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

Ha a Cházán ezt mondja, akkor mindenki halkan vele mondja:

Dicsértessél Örökkévaló Istenünk, a világ királya, ki éltetett bennünket, fentartott minket, hogy megértük ezt az időt.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃ *)

(* Ha az ünnep szombatra esik, a vonal fölötti után ezt mondatik.

Zsoltárének szombat napra. צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃

Szép dolog hálát adni az Örökkévalónak és énekelni a טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר

Cházán. Dicsérjétek az Örökkévalót, a dicséretest!

Község. Dicsértessék az Örökkévaló a dicséretes mindörökké.

חזן *) ברכו את יי המברך:

ק׳ ברוך יי המברך לעולם ועד:

Mig a Cházán „Borchu't" mond, addig a község ezt mondja:

Dicsértessék és dicsőittessék, hirdettessék és magasztaltassék és emeltessék fel a királyok királyainak neve, a szent dicsértessék Ő; mert Ő az első és az utolsó és rajtad kivül nincs Isten. Egyengessetek az ég területén vonulónak (utat), a kinek neve Isten és vidul-jatok előtte. Az Ő neve magasztált fölötte minden dicséret és dicsőités fölött. Dicsértessék birodalma, dicsőségének neve mindörökké. Áldva legyen az Örökkévaló neve mostantól fogva mindörökké.

*) יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו ושמו מרומם על־כל־ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

(Szombaton)

Te nevednek, Legmagasabb, hogy hirdessük kegyelmedet reggelen és hűségedet estelenkint. A tizhúron, a hárfán és a czitera hangjain. Mert megörvendeztettél, Örökkévaló, tetteiddel, kezed művein örvendek. Mily nagyok a Te műveid, Örökkévaló, igen mélységesek a Te gondolataid! Üres elméjü ember azt nem érti, a balga észre sem veszi, Ha virulnak a gonoszok fűszálanként és sarjadzanak a gonvsztevők, hogy kiirtassanak örökre. De Te magasztos vagy örökre, Örökkévaló. Mert ime ellenségeid, Örökkévaló, mert ime ellenségeid, Örökkévaló, mert ime ellenségeid elvesznek, elzüllödnek mind a gonosztevők Pedig fölemeled mind a rémét

לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי־נבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יי בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה־גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתיך: איש בער לא ידע וכסיל לא־יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל־פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעולם יי: כי הנה איביך | יי כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל־פעלי און: ותרם כראים

Dicsértessék az Örökké-való mi Istenünk, a világ királya, a kinek szavára beesteledik az este. Bölcse-séggel nyitja meg a kapu-kat, és értelemmel változ-

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים

(Szombaton)

az én szarvamat, friss olajjal kensz fel engem. Szemem les-kelődőimre tekint, az ellenem támadó gonoszokról hall fülem. Az igazságos mint pálma ugy virágzik, mint a Libánon cé-drusa növekszik, az Örökké-valr házába ültetve, Istenünk udvaraiban felvirágoznak. Még agg korban is sarjadzanak, levelesek és zöldek, hogy hir-dessék, hogy egyenes az Örök-kévaló, az én szirtem s nincs rajta hiba.

קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

Az Örökkévaló király pom-pába öltözködött, öltözködött a Örökkévaló, győzelmet övedzett, meg is alapitá a világot, nem ingadozik. Régtől fogva erős a trónod, öröktől fogva vagy Te. Fölemelik hangjukat, folyók emelik fel hangjukat, folyók erősebben zúgnak, nagy vizek zúgásánál, a tenger hatalmas csapkodásainál hatalmasabb a magasban az Örökkévaló. Tanu-bizonyságaid nagyon hitelesek. házadat szentség diszíti, Örök-kévaló, örök élt.g.

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים | מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

tatja az időket, és felváltja az időszakokat és rendezi a csillagokat pályáikon az égboltozaton tetszése szerint; teremti a nappalt és éjjelt, elgördíti a világosságot a sötétség elől, a sötétséget pedig a világosság előtt. Elvezeti a nappalt és hozza az éjjelt és választékot tesz nappal és éjjel közé, Örökkévaló Czebáot a neve. Az élő és el nem múló Isten mindvégig uralkodjék rajtunk mindörökké. Dicsértessél Örökkévaló, a ki az estéket beesteledni engedi.

Örök szeretettel szeretted Izráel házát, népedet, törvényre és parancsolatokra, rendeletekre és itéletekre oktattál minket. Azért Örökkévaló Istenünk foglalkozunk rendeleteiddel, mikor lefekszünk és mikor felkelünk és örvendünk tórád mondásaiban és parancsolataidban mindörökké.

ומחליף את־הזמנים ומסדר את־הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו. בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני־אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו. אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד: ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת. על־כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך. ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם.

חיינו וארך ימינו, ובהם נהגה יומם ולילה. ואהבתך אל־תסיר ממנו לעולמים: ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל:

Mert azok a mi életünk és napjaink hosszabbitói és rajtuk elmélkedünk nappal és éjjel. Azért ne vond meg tőlünk szeretetedet soha. Dicsértessél Örökkévaló, a ki szereti Izráel népét.

Isten hűséges király.

(אל מלך נאמן:)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה | אחד:

Halljad Izráel, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló Egy.

Dicsértessék birodalma dicsőségének neve mindörökké.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל נפשך ובכל־מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על־לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על־ידך והיו לטטפת בין

És szeressed az Örökkévalót, Istenedet, egész sziveddel és egész lelkeddel és minden erőddel. És legyenek ezen igék, melyeket én ma neked parancsolok, a te sziveden; és vésd be azokat gyermekeidnek, és beszélj azokról, mikor ülsz a te házadban és mikor jársz úton és mikor lefekszel és mikor fölkelsz. És kösd azokat jelül kezedre és legyenek

homlokdiszül szemeid között és ird azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

És lészen, ha engedelmeskedve engedelmeskedtek parancsolataimnak, melyeket én ma nektek parancsolok, hogy szeressétek az Örökkévalót, Isteneteket, és hogy szolgáljátok őt egész szivetekkel és egész lelketekkel: akkor adni fogok esőt földeteknek, idejében, korai és késői esőt és begyüjtöd gabonádat meg édes borodat és olajodat; és adok füvet meződön barmodnak, és eszel és jóllakol. Vigyázzatok magatokra, hogy szívetek el ne csábittassék, hogy elpártolnátok és szolgálnátok idegen isteneknek és leborulnátok előttök; mert akkor az Örökkévaló haragja fellobbanna ellenetek és bezárná az eget, hogy ne legyen eső, és a föld nem adná gyü-

עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן

אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

mölcsét és ti csakhamar elvesznétek a jó földről, melyet az Örökkévaló ád tinéktek. És vegyétek e szavaimat szivetekre és lelketekre és kössétek azokat jelül kezetekre, és legyenek homlokdiszül szemeitek között. És tanitsátok azokra a ti gyermekeiteket, hogy szóljanak azokról mikor ülsz a te házadban és mikor az úton mégy és midőn lefekszel és mikor fölkelsz. És írd azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

Hogy napjaid sokasodjanak meg és gyermekeitek napjai a földön, mely felől az Örökkévaló esküdött ősatyáitoknak, hogy nekik adja, mint az ég napjai a föld fölött.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

És mondá az Örökkévaló Mózesnek következő-

képen: Szólj Izráel fiaihoz és mondd meg nekik, hogy csináljanak maguknak szemlélő szálakat ruháik széleire minden nemzedéküknél és tegyenek a szemlélő szálakhoz kék fonalú zsinórt, és ez legyen néktek szemlélő szálul; látván azokat emlékezzetek, az Örökkévaló minden parancsolataira és tartsátok meg azokat, ne kémkedjetek szivetek és szemeitek után, melyeket szerettek rosszra követni; hogy megemlékezzetek és megtegyétek mind a parancsolataimat, és szentek legyetek Istenteknek. Én vagyok az Örökkévaló a ti Istenetek, a ki kihoztalak benneteket Egyiptom országából, hogy legyek néktek Istenetek, én vagyok az Örökkévaló a ti Istenetek.

לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

Igaz és hiteles mindez

אמת ואמונה כל־

és áll reánk nézve, hogy Ő az Örökkévaló Istenünk és nem más, és mi vagyunk az Ő népe Izrael, Ő szabaditott meg minket királyok kezéből, Királyunk, ki megváltott minket a hatalmaskodók kezeiből; az Isten, a ki megbüntette értünk ellenségeinket és megtorolta mind a gyülölőinket. A ki végtelen nagyokat művel és megszámlálhatatlan csudákat, a ki lelkünket életben tartja és nem engedi, hogy lábunk ingadozzék; a ki felvezet ellenségeink magaslataira és fölemeli szarvunkat gyülölőink fölé. A ki csodát müvelt értünk és boszut állott Fáráón, jeleket tett és csuda-tüneményeket Chám fiai földjén, a ki haragjában sujtotta Egyiptom minden elsőszülöttjét és kivezette közülük Izrael népét örök

וְאוֹת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין
זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים. הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ.
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־
אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה
גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר
וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר.
הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים
וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ.
הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ
עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ.
הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים
וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי
חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ
כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם.
וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל | לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

szabadságra; a ki átvezette fiait a nádas tenger középén, üldözőit pedig és gyülölőit a mélységbe sülyesztette. Midőn pedig látták fiai az Ő hatalmát dicsérték, és hódoltak az Ő nevének, kormányát pedig szivesen magukra fogadták. Mózes és Izrael fiai éneket penditettek meg neked nagy örömmel és mindnyájan mondták:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

Ki olyan mint te az istenek között Örökkévaló? Ki olyan mint te szentség által dicsőitve, rettenetes dicséretekben, csudatevő!

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה: זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ:

Kormányodat látták gyermekeid, midőn meghasitottad a tengert Mózes előtt. „Ez az én Istenem“ igy éneklék és mondák:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Az Örökkévaló uralkodik mindörökké.

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד

És mondva vagyon: Hogy megszabaditá az Örökkévaló Jákobot és

megváltá nálánál erősebb kézből. Dicsértessél Örökkévaló, Izrael megváltója.

חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה ײ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Engedj lefeküdnünk örökkévaló Istenünk békében és kelts fel minket királyunk életre, terjeszd ki fölénk békeségednek sátrát és igazgass bennünket tőled való jótanácscsal és segits rajtunk neved miatt. Óvj meg minket és haríts el rólunk ellenséget, ragályt, kardot, éhséget és fájdalmat; távolítsd el tőlünk és mögölünk a sátánt és rejts minket szárnyad árnyékába, mert őrző és mentő Istenünk vagy Te, mert hatalmas, kegyelmes és könyörületes király vagy Te. Őrködjél rajtunk ha elindulunk s ha megjövünk éltünkre és békeségünkre mostantól mindörökké.

הַשְׁכִּיבֵנוּ ײ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ ׀ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה, וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם ׀ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

És terjeszd fölénk békeséged sátrát. Dicsér-

וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה ײ

tessél Örökkévaló, a ki a békeség sátrát terjeszti fölénk és egész népe Izráel fölé és Jeruzsálem fölé.

הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם׃

(Szombaton)

És őrizzék meg Izráel fiai a szombatot, megtartván a szombatot minden nemzedéküknél örök frigyül. Köztem és Izráel fiai között örökre való jel, mert hat napon teremté az Örökkévaló az eget és földet s a hetedik napon megnyugodott s megpihent.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם׃ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃

Mert ezen a napon engesztel ki értetek, hogy megtisztitson benneteket minden bűneitektől, hogy az Örökkévaló előtt tiszták legyetek.

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃

הש"ץ אומר חצי קדיש.

Uram nyisd meg ajkaimat, akkor szám elbeszéli dicsőségedet.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

Dicsértessél Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene, a nagy erős és rettenes Isten, a legmagasabb Isten, ki jólesó kegyelmekkel jutalmaz és a mindenség szerzője, s megemlékezik az atyák jámborságáról, s megváltothoz gyermekeik gyermekinek az Ő neve miatt szeretettel.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

Emlékezzél meg rólunk életünkre óh király, kinek tetszik az élet és irj be minket az élet könyvébe te miattad élet Istene.

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענך אלהים חיים:

Segitő és támogató király és paizs. Dicsértessél Ábrahám paizsa.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

Hatalmas vagy Te mindörökétig, Uram, holtak feltámasztója vagy Te, sok, a hogy segiszt,

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

Az élőket kegyelemmel táplálod a holtakat nagy irgálommal feltámasztod; támogatod az eldülőket s gyógyítod a betegeket, megszabaditod a foglyokat és fenntartja hűségét a földben alvóknak. Ki olyan mint te a hatalmasok gazdája; vagy kicsoda hasonlítható hozzád halálhozó és föltámasztó király és üdvöt növesztő.

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

Ki olyan mint Te, könyörületnek atyja, ki megemlékszik könyörülettel teremtményeiről, hogy éljenek és hiteles vagy, hogy a holtakat feltámasztod. Dicsértessél Örökkévaló Istenünk, ki a holtak föltámasztója.

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

Szent vagy Te és szent a Te neved és a szentek mindennap dicsérnek Téged Szeláh.

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל־יום יהללוך סלה:

Ugyan! add félelmedet Örökkévaló Istenünk minden műveidre és ijedel-

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל־מעשיך.

וְאֵימָתְךָ עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ׃

medet mindenre, a mit teremtettél, hogy féljen tőled minden műved, és meghajoljon Előtted minden teremtmény, aztán mindannyian egyetlen szövetségre lépjenek, hogy akaratodat egész szivvel teljesítik. A hogy tudjuk is örökkévaló Istenünk, hogy tied az uralom, a győzelem a Te kezedben, a hatalom jobbodban és neved rettenetes mindennél, a mit teremtettél.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ׃ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

Ugyan! adj dicsőséget Örökkévaló, népednek, dicséreted pedig tisztelőidnek, meg reményt felkeresőidnek és szabad szólást azoknak, kik benned bíznak. Örömet országodnak, vigságot városodnak és Dávid szolgádnak üdve sarjadozását és Isai fiának, felkentednek fénye áradását, mihamarább még napjainkban.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ

Ugyan, hadd lássák az

וְיִשְׂמְחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

igazságosak és örüljenek, a becsületesek örvendjenek és a jámborok énekre fakadjanak, de némuljon a csalárdság; a gonoszság pedig egyszeribe füstbe menjen, a mikor a gőg uralmát eltünteted a földről.

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יי לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Te pedig Örökkévaló egyedül fogsz uralkodni minden müveden, Czion hegyén, dicsőséged székhelyén és Jeruzsálemben, szent városodban; a mint írva vagyon szent igéidben: „Az Örökkévaló örökké fog uralkodni, Istened Czion nemzedékről nemzedékre! Haleluja."

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה, בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

Szent vagy te és rettenetes a neved és nincs Isten rajtad kivül; a mint írva vagyon: És mindennek fölötte áll az Örökkévaló az itéletben és a szent Isten igazsággal szenteltetik. Dicsértessél Örökkévaló, a szent király.

אַתָּה | בְחַרְתָּנוּ מִכָּל

Minden nép közül min-

ket választottál, szeretsz minket és kedvelsz bennünket, kiemeltél minket minden nyelv közül, megszenteltél parancsolataiddal; közelitettél minkat, óh királyunk, a Te szolgálatodhoz és nagy meg szent nevedet rólunk nevezted el.

העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל-הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת׃

És szeretettel adtad nesünk, örökkévaló Istenünk (*Szombaton: a szombat ezen napját megszentelésre és nyugalomra*). És az engesztelés ezen napját elengedésre, megbocsátásra és kiengesztelésre, hogy azon elengeded minden vétkünket (szeretetben) szent hirdetés Egyptomból való kivonulás emlékezete.

ותתן-לנו יי אלהינו באהבה את-יום (לשבת השבת הזה לקדשה ולמנוחה ואת יום) הכפורים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו את-כל עונותינו (באהבה) מקרא קדש. זכר ליציאת מצרים׃

Istenünk és atyáink Istene, hadd szálljon föl, és jöjjön és érkezzék és láttassék, kedveltessék és hallgattassék meg, figyeltessék meg és emlittessék meg a mi emlékezetünk

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו.

וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

és ránk való gondolás és atyáink emlékezete meg Dávid, szolgád fianak, a felkentednek emlékezete, meg Jeruzsálem szent városod emlékezete, és egész népednek Izrael házánka emlékezete: megmenekülés végett, javunkvégett, kedvesség, kegyelem, irgalom élet és békehozás végett az engesztelés ezen napján. Emlékezzél meg rólunk Istenünk ezennel: javunkra, figyelj ránk ezennel: áldásra, és segits rajtunk ezennel: életre. A segítség és könyörület következtében kimélj bennünket, kedvezz nekünk és könyörülj rajtunk és segíts; mert Hozzád tekintünk, mivel Te Isten irgalmas és könyörületes király vagy.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים

Istenünk és atyáink Istene, engedd el vétkeinket (a szombat ezen napján) az engesztelés ezen napján. Töröld és vesd el

kihágásainkat és büneinket szemed elől, a mint meg van mondva: „Eltörlöm, mint felleg a te kihágásaidat és mint felhő a te büneidet, térj meg hozzám, mert megszabaditalak.“ És meg van mondva: „Mert ezen napon engesztel értetek, hogy minden büneitektől megtisztitson benneteket, hogy az Örökkévaló előtt tiszták legyetek.“ *(Szombaton: Istenünk és atyáink Istene, legyen kedves a mi nyugodalmunk).* Szentelj meg parancsolataiddal, adj nekünk részt a Te tórádban, hadd bővelkedjünk jóságodból és örvendeztess meg üdvöddel (és hadd örököljük, örökkévaló Istenünk, a Te szereteted és jóindulatod által a szent szombatodat, hogy azon megnyugodjék Izrael, neved megszentelői) és tisztitsd meg szivünket, hogy hüséggel szolgáljunk Neked,

הוה, מחה והעבר
פשעינו וחטאתינו
מנגד עיניך. כאמור
אנכי אנכי הוא מחה
פשעיך למעני
וחטאתיך לא אזכר
ונאמר מחיתי כעב
פשעיך וכענן חטאתיך.
שובה אלי כי גאלתיך.
ונאמר. כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם
לפני יי תטהרו: (לשבת
אלהינו ואלהי אבותינו רצה
במנוחתנו) קדשנו
במצותיך. ותן חלקנו
בתורתך. שבענו
מטובך. ושמחנו
בישועתך. (לשבת והנחילנו
יי אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך. וינוחו בו ישראל
מקדשי שמך) וטהר לבנו
לעבדך באמת. כי

אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישרון בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה: ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הכפרים:

mert Te vagy, ki Izraelnek megbocsát és ki nemzedékről-nemzedékre Jesuron törzsei iránt elnéző voltál, Rajtad kivül pedig nincs nekünk engedő és megbocsátó királyunk, csupán Te. Dicsértessél, Örökkévaló király, ki elengedi és megbocsátja vétkeinket és az Ő népe, Izrael háza vétkeit és esztendőről-esztendőre irtod hibáinkat egész föld királya, ki megszenteli (a szombatot) és Izraelt és az engesztelés napját.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:

Vajha megkedvelnéd Örökkévaló Istenünk Izrael népedet és az ő imádságát; és helyezd vissza az istentiszteletet házad csarnokába. És Izrael tűzáldozatait és imádságát szeretettel fogadd el, kegyelembe, és mindig kedvedre legyen Izrael néped istentisztelete.

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

Bár láthatnák szemeink, a hogy viszatérsz Czionba könyörülettel. Dicsértessél Örökkévaló, a ki visszahelyezi székhelyét Czionba.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו

Hálát adunk neked, mert Te vagy Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene mindörökké. Éle-

tünk szirtje üdvünk pajzsa: Te vagy az nemzedékről nemzedékre. Hálát adunk neked és elbeszéljük dicséretedet: éltünkért, melyet kezeidre bizunk és lelkünkért, melyet neked ajánlunk, és csudaidért melyeket mindennap velünk tész, és csudatetteidért és jóságaidért, melyek mindennaposak, estve reggel és délben. A jóságos, mert meg nem szünik könyörületessége és a könyörületes, mert nem fogynak el kegyelmeid, öröktől fogva benned biztunk.

לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיך שבכל־יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל־עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי־לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

És mindezekért dicsértessék és magasztaltassék a Te neved királyunk mindig örökkön örökké.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

És írd be boldog életre frigyed minden gyermekeit.

וכתוב לחיים טובים כל־בני בריתך:

És mind az élők hálát adnak neked, szelah; és dicsérik nevedet igazsággal, Isten, üdvünk és segitőnk; szelah; dicsértessél Örökkévaló, *a jóságos* a te neved és téged illet a hála.

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את־שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

Tartós békét tégy népedre, Izráelre mindenkorra, mert Te ura és királya mind a békének, hadd tessék szemeidben, hogymegáldjad népedet Izraelt minden időben és minden órában békéddel.

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם. כי אתה הוא מלך אדון לכל־השלום וטוב בעיניך לברך את־עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

Az élet az áldás, a béke és a jó mód könyvében legyen rólunk és egész népedről, Izrael házáról említés és feljegyzés boldog életre és békére. Dicsértessél Örökkévaló, a béke szerzője.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

Istenünk és atyáink Istene, hadd jusson eléd a mi imádságunk és ne térj ki könyörgéseink elől; mert nem vagyunk oly arczátlanok, sem önfejüek, hogy Előtted, örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, azt merNők mondani: „Igazságosak vagyunk, bűnt el sem követtünk!“ De igen, elkövettünk bünt:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

Hibáztunk, hütlenkedtünk, raboltunk, káromkodtunk, elcsábitottunk, rosszalkodtunk, elbizakodtunk, erőszakoskodtunk, hazugságot koholtunk, rosszat tanácsoltunk, hazudtunk, gunyolódtunk, ellenszegültünk, incselkedtünk, féktelenkedtünk, vétkeztünk, kicsapongtunk, ellenségeskedtünk, nyakaskodtunk, megromlottunk, elpártoltunk, elvetemedtünk, tévedtünk és ámitottunk.

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

Eltértünk parancsolataidtól és üdvös törvényeidtől és nincs semmi érdemünk.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.

De Te igazságos vagy, akár mi érne bennünket, mert Te igazságban cselekszel, de mi gonoszul cselekszünk.

וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

Mit mondhatunk Előtted, ki a magasban lakol, vagy mit beszéljünk Előtted, ki az egekben élsz, hiszen Te ismered ugy azt, a mi rejtekben van, mint azt, a mi nyilvánvaló.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃

Ismered a világ titkait és minden élőnek legbensőbb rejtekeit, megvizsgálod a sziv minden kamráit, vesét és szivet kifürkészel, Előtted nincs titok, nincs, a mi rejtőzhetik szemeid elől.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָּל חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב׃ אֵין דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

És ezért legyen akaratod, örökkévaló Istenünk és apáink Istene, hogy engesztelődjél minden bűneinkért, hogy engedd el minden vétkeinket és bocsásd meg mind a kihágásunkat:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִמְחוֹל | לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֶּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ׃

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk akaratunk ellenére, avagy akaratunkkal.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk konokszivüségből.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב׃
A bűnt, melyet Ellened elkövettünk tudatlanságból.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk meggondolatlan beszéddel.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם׃
A bűnt, melyet Ellened elkövettünk akár nyiltan, akár titkon.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk szemérmetlenséggel.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת׃
A bűnt, melyet Ellened elkövettünk trágár beszéddel.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk szándékkal és ármánynyal.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה׃
A bűnt, melyet Ellened elkövettünk bűnös gondolatokkal.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk a felebarát megkárositásával.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ׃
A bűnt, melyet Ellened elkövettünk szánk vallomásával.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה׃

És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk kicsapongó összejövetelekkel.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk szánt-szándékkal, vagy tévedéssel.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:

És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk szülők és tanítók becsmérlésével.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk erőszakoskodással.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:

És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk neved megszentségtelenítésével.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk ostoba beszéddel.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:

És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk az ajkak tisztátalanságával.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk gonosz hajlandósággal.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:

És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk tudatosan és tudtunk nélkül.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

Mindezeket, megbocsátás Istene, bocsásd meg nekünk, engedd el nekünk és engesztelődjél érettünk.

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk megvesztegetéssel.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk tagadással és hazugsággal.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
A bűnt, melyet Ellened elkövettünk rágalmazással.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk gunyolódással.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
A bűnt, melyet Ellened elkövettünk adás-vevéssel.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk evéssel-ivással.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
A bűnt, melyet Ellened elkövettünk kamat- és uzsoráskodással.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk hetyke magaviselettel.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן׃
A bűnt, melyet Ellened elkövettünk a szem kaczérkodásával.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk ajkaink csevegésével.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk kevélységgel.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃

És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk arczátlansággal.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃

Mindezeket, megbocsátás Istene, bocsásd meg nekünk, engedd el nekünk és engesztelj érettünk.

וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל | לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ׃

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk az iga levetésével.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל׃

És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk az itéléssel.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk, hogy felebarátunkra leselkdtünk.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃

És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk kajánsággal.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן׃

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk könnyelmüséggel.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃

És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk önfejüséggel.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk a gonoszság elkövetésében tanusitott gyorsaságunkkal.

עַ"ח שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃

És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk árulkodással.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃

A bűnt, melyet Ellened elkövettünk hamis esküvel.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk alaptalan gyülölködéssel.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
A bűnt, melyet Ellened elkövettünk, hogy a reánk bizott jószágot eltagadtuk.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד׃
És a bűnt, melyet Ellened elkövettünk elmezavarban.	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב׃
Mindezeket, megbocsátás Istene, bocsásd meg nekünk, engedd el nekünk és engesztelj érettünk.	וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ׃
És a bűnöket, melyekért tartoznánk égi áldozattal.	וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה׃
És a bűnöket, melyekért tartoznánk bűnáldozattal.	וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
És a bűnöket, melyekért tartoznánk nagyobb vagy kisebb értékü áldozattal.	וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד׃
És a bűnöket, melyekért tartoznánk meghatározott, vagy meg nem határozott vétek áldozattal.	וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי׃
És a bűnöket, melyek-	וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ

ért tartoznánk magunkat testi fenyitéknek alávetni.	חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת׃
És a bűnöket, melyekért tartoznánk negyven ostorcsapást eltűrni.	וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
És a bűnöket, melyekért tartoznánk, hogy Isten halállal sujtson.	וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם׃
És a bűnöket, melyekért tartoznánk, hogy kiirtassunk és gyermektelenek legyünk.	וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי׃
És a bűnöket, melyekért tartoznánk az itélőszék négyféle halálbüntetésének egyikével.	וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃
Megkövezés, elégetés, lefejezés és megfojtás. Akár parancsolat ellen vétettünk volna, akár tilalom ellen, akár cselekvés, akár abbanhagyás követeltetnék hozzá, a mi előttünk nyilt és ami nem nyilt. Ami előttünk nyilt, azt már el is	סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק, עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר

אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדַעְנוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. הַנִּסְתָּרֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה):

mondtuk Előtted és be is vallottuk, de a mi nem nyilt előttünk, az Előtted nyilt és ismeretes, miként az irás mondja: „A titkos dolgok az Örökkévaló a mi Istenünké, de a mi nyilvánvaló, az a mienk és gyermekeinké mindörökké, hogy aszerint cselekedjünk, a tóra minden szavait megtartván.“ Mert Te vagy, ki megbocsátsz Izraelnek és elengedsz Jesuron törzseinek nemzedékről-nemzedékre és Rajtad kivül nincs nekünk elengedő és megbocsátó királyunk, csak Te.

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחוֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ

Istenem! mielőtt megteremtettem volna, semmi sem voltam és most, hogy meg vagyok teremtve, olyan vagyok, akár meg sem volnék teremtve. Éltemben por vagyok, mennyivel inkább halálom után. Ime, én Előtted állok, akár szégyen-, gyalázattal telt edény. Legyen a Te akaratod, Örökkévaló Istenem

אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מרק ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים:

és atyáim Istene, hogy többé bűnt el ne köves-sek, de a mit már elkö-vettem Ellened, azt töröld el nagy vigalmaddal, de ne kinok, vagy veszedel-mes betegségek által.

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך ועניני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומיו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

Fölnyitják a frigyszekrényt. — פותחין הארון

פיוט הזה נבנה על סדר המבדיל אחר התיבות יעלה ויבא ויראה:

Szálljon fel esdeklésünk ez este, jusson fel kiáltásunk reggel, hadd lássék riadásunk a következő estig.

יַעֲלֶה תַחֲנוּנֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא שַׁוְעָתֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה רִנּוּנֵנוּ. עַד עָרֶב:

Szálljon fel szavunk ez este, jusson fel igazságunk reggel, hadd lássék szabadságunk a következő estig.

יַעֲלֶה קוֹלֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא צִדְקָתֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה פִּדְיוֹנֵנוּ. עַד עָרֶב:

(Szombaton)

És tökéletesen megvolt az ég és föld és minden seregük. És befejezé Isten a hetedik napon a művét, melyet szerzett. Megnyugovék a hetedik napon minden művétől, melyet szerzett, és megáldá Isten a hetedik napot és meg is szentelte, mert azon nyugodott meg minden munkájától, melyet Isten teremtett és szerzett.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

Dicsértessél örökkévaló Istenünk és atyáink Istene Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene, a nagy, erős és rettenetes Isten, legmagasabb Isten ég és föld szerzője.

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

Szava által paizsa az ősöknek, halottak feltámasztója az Ő mondása által, a szent király, mert nincs olyan mint Ő, a ki nyugalmat szerzett népének

קהל מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם

יַעֲלֶה עֲנוּיֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא סְלִיחָתֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה נַאֲקָתֵנוּ. עַד עָרֶב

Szálljon fel vezeklésünk ez este, jusson fel könyörgésünk reggel, hadd lássék rimánkodásunk a következő estig.

יַעֲלֶה מְנוּסֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא לְמַעֲנוֹ מִבֹּקֶר.

Szálljon fel vágyakodásunk ez este, jusson fel Ó hozzá reggel, hadd lás-

---

(Szombaton)

שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

szent szombat napján, mert őket megkedvelte adván nekik nyugalmat. Előtte szolgálunk félelemmel és ijedelemmel, és hálát adunk nevének mindennap folytonosan legáhítatosabb áldásainkkal. Istené, a hála, ki a béke ura, ki megszentelé a szombatot, megálda a hetedik napot és nyugalmat ad szentségében gyönyörittas népének a teremtés müve emlékeül.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

Istenünk és atyáink Istene kedveld a mi nyugalmunkat; szenteld meg parancsolataiddal és add ki részünket tóradból, adj bőségben javaidból és örvendeztess minket üdvöddel szivünket is tisztitsd meg, hogy neked szolgáljon igazsággal, add nekünk örökségbe Örökkévaló Istenünk szeretettel és jóindulattal szent szombatodat hogy azon nyugodják Izrael neved szentelői. Dicsértessél Örökkévaló, ki a szombatot megszentelte.

sék engesztelésünk a következő estig.

Szálljon fel üdvünk ez este, jusson fel tisztultságunk reggel, hadd lássék fohászkodásunk a következő estig.

Szálljon fel emlékezetünk ez este, jusson fel gyülekezetünk hódolata reggel, hadd lássék alázatosságunk a következő estig.

Szálljon fel kopogtatásunk ez este, jusson fel ujjongásunk reggel, hadd lássék kérelmünk a következő estig.

Szálljon fel rebegésünk ez este, jusson fel Hozzád reggel, hadd lássék meg rajtunk a következő estig.

וְיֵרָאֶה כִּפּוּרֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה יִשְׁעֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא טַהֲרֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה חִנּוּנֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה זִכְרוֹנֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא וִיעוּדֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה הֲדָרָתֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה דְּפָקֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא גִּילֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה בַּקָּשָׁתֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה אֶנְקָתֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא אֵלֶיךָ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה אֵלֵינוּ עַד עָרֶב:

Frigyszekrény bezárása — סוגרין הארון

A ki az imát meghallgatod, minden halandó hozzád jön. Hozzád jön minden halandó, óh Örökkévaló! hogy előtted leboruljon. Jönnek és leborul-

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבֹא כָל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ: יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ

nak előtted Uram és dicsérik Nevedet. Jertek, boruljunk le, hajtsunk térdet, dicsérjük az Örökkévalót, Teremtőnket, Jertek. kapuiba hálával, udvaraiba dicsőséggel, mondjatok neki hálát, dicsérjétek Nevét. Ime, dicsérjétek az Örökkévalót, az Örökkévaló minden szolgái, kik Isten házában állának éjjeleken. Emeljétek fel kezeiteket, szentséggel s dicsérjétek az Örökkévalót. Menjünk hajlékába és boruljunk le lába zsámolyához. Magasztaljátok az Örökkévaló Istenünket és boruljatok le szent hegyén, mert szent az Örökkévaló Istenünk. Boruljatok le az Örökkévaló előtt, szent diszben az egész föld rettegjen tőle. Mi pedig nagy kegyelmedben bizva jövünk házadba, leborulunk szent templomodban, tiszteletedre. Leborulunk szent templo-

לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ
לִשְׁמֶךָ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי
יְיָ עֹשֵׂנוּ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו
בְּתוֹדָה חֲצֵרוֹתָיו
בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ
שְׁמוֹ: הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת
יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים
בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ
יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת
יְיָ: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו
נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו:
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ
כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת
קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל
הָאָרֶץ: וַאֲנַחְנוּ בְּרֹב
חַסְדְּךָ נָבוֹא בֵיתֶךָ
נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ:
נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל

modban s Nevedet valljuk kegyelmeddel és hűségeddel együtt, mert nagyra tetted Nevedet és szavadat. Örökkévaló Czebáoth Istene, ki olyan, mint Te, hatalmas Isten, hűséged pedig körülötted van. Az egekben ki fogható az Örökkévalóhoz; a hatalmasok között ki hasonlit Istenünkre? Nagy vagy Te és csudatevő, egyedül Te vagy az Isten. Kegyelmed még az égen is túl ér, hűséged a mennyekig. Nagy az Örökkévaló és fölötte magasztalt, nagysága kifürkészhetlen. Mert nagy az Örökkévaló és fölötte magasztalt, rettenetes Ő, mind az istenekre. Mert az Örökkévaló nagy Isten és nagy király mind az Istenek fölött. Hol van Isten az égen és a földön, a ki olyat tudna teremteni, a milyen a Te műved és hatalmad. Ki ne félne

קדשך ונודה את שמך
על חסדך ועל אמתך
כי הגדלת על כל שמך
אמרתך: יי אלהי
צבאות מי כמוך חסין
יה ואמונתך סביבותיך:
כי מי בשחק יערך ליי
ידמה ליי בבני אלים:
כי־גדול אתה ועשה
נפלאות אתה אלהים
לבדך: כי־גדול מעל
שמים חסדך ועד
שחקים אמתך: גדול
יי ומהלל מאד ולגדלתו
אין חקר: כי גדול יי
ומהלל מאד נורא הוא
על כל אלהים: כי אל
גדול יי ומלך גדול על
כל אלהים: אשר מי
אל בשמים ובארץ
אשר יעשה כמעשיך
וכגבורתיך: מי לא

tőled népek királya? az illik is, mert a népek minden bölcsei között s minden királyai között nincs olyan, mint Te. Nincs olyan, mint Te Örökkévaló, nagy vagy Te, s hatalomban nagy a Neved. Tied a kar és a hatalom, erős a kezed, felemelt a jobbod. Tied a nappal és Tied az éjjel, Te rendezted be a világosságot és a napot. Kezeiben a föld távolságai, az égbe nyuló hegyek az övéi. Kicsoda fejezheti ki az Örökkévaló hatalmát, ki hirdetheti mind a dicséretét? Tied óh Örökkévaló a nagyság, a hatalom, dicsőség, a győzelem és a fenség! Minden, a mi az égen és a földön van tied, Örökkévaló a birodalom és Te vagy feje mindennek. Tied az ég és a föld, a világot, és a mi benne van, Te

יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ: לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה

alapitottad. Te vágtad ki a föld határait, nyarat és telet Te rendeltél. Te zúzod össze a Livjátán fejét és adod eledelül a pusztak lakóinak. Te nyitod meg a forrást és eret, hatalmas folyókat kiszáritsz, Te terjesztetted ki a tengert hatalmadban, a vizi szörnyetegek fejeit összezúzod, Te uralkodol a tenger büszkeségén, ha hullámai emelkednek, Te töröd meg azokat. Nagy az Örökkévaló és felette magasztalt Istenünk városában, szent hegyén. Örökkévaló Czebáoth, Izrael Istene, ki Kerubok közt lakol, Te vagy, Te egyedül, az igaz Isten. Isten magasztalódik a szentek nagy tanácsában, és rettenetes mindazoknak, kik körülötte vannak. Az egek is vallják csudáidat, Örökkévaló! húségedet is

יסדתם: אתה הצבת
כל גבולות ארץ קיץ
וחרף אתה יצרתם:
אתה רצצת ראשי
לויתן תתננו מאכל
לעם לציים: אתה
בקעת מעין ונחל אתה
הובשת נהרות איתן:
אתה פוררת בעזך ים
שברת ראשי תנינים
על המים: אתה מושל
בגאות הים בשוא גליו
אתה תשבחם: גדול
יי ומהלל מאד בעיר
אלהינו הר קדשו: יי
צבאות אלהי ישראל
יושב הכרובים אתה
הוא האלהים לבדך:
אל נערץ בסוד קדושים
רבה ונורא על כל
סביביו: ויודו שמים
פלאך יהוה אף

a szentek gyülekezetében. Fel! énekeljünk az Örökkévalónak, ujjongjunk üdvünk szirtjének, járuljunk eléje hálával, ujjongjunk Neki énekekkel. Igazságosság és jogosság a Te trónusod alapja, kegyelem és igazság vannak arczod előtt. Tartsunk bizalmas tanácskozást, hogy tömegesen megyünk Isten házába. Övé a tenger, Ő teremtette, a szárazat is kezei alkották; kezeiben van minden élő lelke és minden halandó szelleme. A lélek Tied, a test a Te müved; óh szánakozzál teremtményeden. A lélek Tied és a test is Tied, bánj vele óh Örökkévaló neved miatt. Eljöttünk neved miatt, Örökkévaló, tégy nevedhez képest, neved dicsősége miatt, mert kegyelmes és könyörületes Isten a neved; ezen neved·

אמונתך בקהל
קדושים: לכו נרננה
ליי נריעה לצור ישענו:
נקדמה פניו בתודה
בזמירות נריע לו: צדק
ומשפט מכון כסאך
חסד ואמת יקדמו
פניך: אשר יחדו נמתיק
סוד בבית אלהים
נהלך ברגש: אשר לו
הים והוא עשהו ויבשת
ידיו יצרו: אשר בידו
נפש כל חי ורוח כל
בשר איש: הנשמה
לך והגוף פעלך חוסה
על עמלך: הנשמה לך
והגוף שלך. יי עשה
למען שמך: אתאנו
על שמך יי עשה למען
שמך: בעבור כבוד
שמך כי אל חנון
ורחום שמך: למען

שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא:

hez képest bocsásd meg, Örökkévaló, vétkünket, mert felette nagy.

חרק דרכך אלהינו. להאריך אפך. לרעים ולטובים. והיא תהלתך:

Istenünk, a Te tulajdonságod, hogy hosszútűrő vagy a gonoszok és jók iránt és ez a Te dicsőséged!

למענך אלהינו. עשה ולא לנו. ראה עמידתנו. דלים ורקים:

Istenünk, tedd meg Te miattad és ne miattunk; nézd, hogy állunk itt Előtted, szegényen, üresen!

תעלה ארוכה לעלה נדף. תנחם על עפר ואפר: תשליך חטאינו ותחון מעשיך. תרא כי אין איש עשה עמנו צדקה: דרכך —

Némely községben ezt nem mondják.

אמנם אשמנו עצמו מספר. אנחות דורנו רבו מלדבר. אשר לא הקשבנו גערה במבין. אפפונו מכות ככסיל הזדנו: דרכך בדברך לנו שובה. פנינו הסתרנו. במרמה בקשנוך ואליך לא שבנו. בטוב לא דרשנוך. ברב כל שכחנוך. בעת הצר לנו איך תמצא: למענך גבורות אין בנו אשר בם נבא. גדועי זרוע בפועל בתת שבר בושנו: גמרנו ואבלנו צדקת אבותינו. גם קרן גם פרי לא מלאו ספק: דרכך דכאו מנו שביות החמדה. דופקי דלתיך בלה וגבורה. דוברי בגאוה נעשינו עשה לנו ברחמיך. דחה משפט חרב המתהפכת: למענך הורקנו והצגנו כקש מדגן. היינו כמוץ ואין דורש לאספו. הלא בהלקח דגן בעתו. הצת לשון אש בקש היבש: דרכך ומה נדבר ומה נצטדק. ומה נאמר ויוצק חן בשפתותינו. ומי בעל דברים ידבר צחות. ובפתחון פיו לא יכלם: למענך זה דרכנו כסל נחלנו אולת. זדים הוטאים זוללים וסובאים. זכיתי לבי מי יוכל שיח. זרע קבורת רחם. בא והולך בהבל: דרכך חזות ומופת התוינו בארץ. התומי באות ברית וחקים ישרים. חשבנו זרע קדש קנים לאל חי. הללנו ונקראנו אום טמאת

Isten, a könyörületesség trónusán ülő király; szánalommal viselkedel, elengedi népe vétkeit, egyikét a másik után törli, sokat enged el a bűnösnek, nagyon sokat a gonosztevőknek, jóindulatú vagy minden halandó és lélek iránt, nem fizetsz nekik rosszaságukhoz mérten. Isten, Tenmagad tanitottál minket, hogy hivatkozzunk tizenhárom tulajdonságaidra. Emlékezzél meg ma a frigyről, melyet kötöttél, midőn legalázatosabb emberedel (Mózes) megismertetted tizenhárom tulajdonságodat, a hogy meg van irva: „És leszálla az Örökkévaló felhőben és megálla ott előtte és kiáltá az Örökkévaló nevében; az Örökkévaló vonult el Mózes arcza előtt és kiáltá:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ׃

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא׃

הַשֵּׁם: לְמַעַנְךָ טְהוֹר עֵינַיִם | מֵרְאוֹת בְּרָע. טֶרֶם לֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל. טֶרֶף לֹא לָנוּ נִכְסְפָה נַפְשֵׁנוּ. טִבְּחוּנוּ רַב וְצָעִיר כְּבַלְּעַת דָּגִים: דּוֹרֵךְ יָהּ בְּדַלְתוֹתֵינוּ צְדָקָה חוֹנְנֵתִנוּ. יָד בְּנֵי הַחֲזָקַת בְּעֵת מִטָּה יָדֵנוּ. יְדַעְתָּנוּ זֹאת עֵשָׂו וְחִוִּי. יָדַיִם לֹא חָלוּ בָנוּ בְּהַסִּיבַ־ רַגְלָיִם: לְמַעַנְךָ.

Örökkévaló örökké),hatalmas,könyörületes, irgalmas, hosszútűrő, nagy kegyelmű és hűségű, megőrzi kegyelmét ezer izziglen, megbocsátó, gonosztett megbocsátó és bűn megbocsátó és tisztító.“ Bocsásd meg vétkeinket és bűneinket és tarts meg bennünket. Bocsáss nekünk Atyánk, mert vétkeztünk, engedd el királyunk, mert gonoszat cselekedtünk, mert Te Uram jóságos, megbocsátó és nagy kegyelmű vagy mindazok iránt, kik Hozzád imádkoznak.

Hallgasd meg Örökkévaló imádságunkat, figyelj esdeklő szavunkra, figyelj fohászkodó szavunkra Királyunk és Istenünk, mert Hozzád imádkozunk. Legyenek füleid és szemeid nyitva Izrael néped, a Te szolgáid imádsága iránt s hallgasd meg az égből, erős székhelyedről imádságokat és könyörgéseiket, bánj el velük joguk szerint s bocsáss meg népednek, mely bűnt követett el ellened. Nagy a Te könyörületed Örökkévaló, a Te itéleteid szerint éltess minket. Ne vigy minket itélőszék elé, mert nem igazolhatja magát előtted

יי, יי, אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה, וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו. הקשיבה לקול שועתנו מלכנו ואלהינו כי אליך נתפלל. תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות אל תפלת עבדיך עמך ישראל: ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך. רחמיך רבים יי כמשפטיך חינו. אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק

egy élő sem. Miként az apa könyörül gyermekein, azonképpen könyörüljön rajtunk az Örökkévaló. Az Örökkévalóé a segitség, hadd szálljon áldásod népedre, Szeláh! Az Örökkévaló Czebaoth velünk, Jákob Istene a mi menedékvárunk, Szeláh! Örökkévaló Czebaoth! boldog az ember, ki benned bizik, segits Örökkévaló, hallgass meg bennünket Királyunk, a mikor Hozzád imádkozunk.

לפניך כל־חי. כרחם אב על־בנים כן תרחם יי עלינו. ליי הישועה על־עמך ברכתך סלה. יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. יי צבאות אשרי אדם בטח בך. יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

Bocsásd meg ezen népnek vétkét nagy kegyelmed szerint, miképpen kiméletes voltál ezen nép iránt Egyptomból kezdve mostanáig.

חזן סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: ושם נאמר:

És mondá az Örökkévaló: „Megbocsátok, a hogy szóltál.“ Istenem, hajtsd felém füledet és halljad, nyisd szemeidet és lásd a mi pusztulásunkat és a várost, mely neveden neveződik, mert nem jámborságunkért rakjuk eléd a könyörgéseinket, hanem végtelen könyörületességedért. Uram hallgass meg, Uram bocsáss meg, Uram! figyelj meg és tedd meg, de ne késlekedjél miattad Istenem, mert nevedről neveződik a városod és néped.

ויאמר יי סלחתי כדבריך:

הטה אלהי אזנך ושמע. פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמיך הרבים. אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

מיוסד ע"פ א"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

Oh bocsásd meg népednek hibáit és gonosztetteit, gyermekeid vétkéért ne lobbanj haragra.

סְלַח נָא אֲשָׁמוֹת וּפְשָׁעֵי לְאֻמֶּךָ. לַעֲוֹן בָּנֶיךָ בַּל יֶחֱרֶה זַעְמֶךָ:

Oh bocsásd meg rútságukat, hadd éljenek a forrásból, mely nálad vagyon; a zászlódhoz hívek vétkei iránt légy kíméletes és kegyelmezz nekik, a mint mondottad.

סְלַח נָא גְעוּלָם. וְיִחְיוּ מִמְּקוֹר עִמֶּךָ. לַעֲוֹן דְּגָלֶיךָ שָׂא. וְתִנָּחֵם כִּנְאוּמֶךָ:

Óh bocsáss meg mindazoknak, kik megvallják és elhagyják, a hogy Te feljegyezted; vétket és gonosztettet engedj el neved miatt.

סְלַח נָא הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים כִּרְשׁוּמֶךָ. לַעֲוֹן וָפֶשַׁע מְחַל. לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Oh bocsásd meg a szándékos és téves tetteket azoknak, kiket neved dicsőségére teremtettél; tisztitsd meg bűnüket szánalmad esőivel.

סְלַח נָא זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת לִבְרוּאֵי לְשִׁמֶךָ. לַעֲוֹן חַטָּאֵימוֹ חַטֵּא בְּנִדְבַת גִּשְׁמֶךָ:

Óh bocsásd meg néped gonoszainak ostobaságait s tévedéseit; kedveseid vétke, ha kerestetik, ne legyen meg, miképpen Te mondtad;

סְלַח נָא טִפְּשׁ טִפְּלוּת רִשְׁעֵי עַמֶּךָ. לַעֲוֹן יְדִידֶיךָ יְבֻקַּשׁ וְאֵינֶנּוּ. כִּנְאוּמֶךָ:

Bocsáss meg az álszenteskedőknek, ki térdet haj-

סְלַח נָא כַּחַשׁ כּוֹרְעִים

tanak és Előtted leborulnak. Kiválasztottaid vétke iránt engesztelj ki leereszkedő nyájasságod szerint.

וּמִשְׁתַּחֲוִים לְעֻמָּךְ. לַעֲוֹן לְקוֹחֶיךָ כַּפֵּר בְּטוּב טַעֲמָךְ:

Oh bocsásd meg azoknak engedelmetlenségét, kik reményüket Reád vetik és Egységedet a világban hirdetik. A kilököttek vétkét töröld el és épitsd fel templomodat,

סְלַח נָא מְרִי מְיַחֲלֶיךָ וּמְיַחֲדֶיךָ בְּעוֹלָמֶךָ. לַעֲוֹן ׀ נִדָּחִים מְהֵרָה. וּבְנֵה אוּלָמֶךָ:

Bocsásd meg ferdeségüket és oltalmazd őket békességed sátrában; szolgáid vétkeit rejtsd el és sülyeszd a feledékenységbe.

סְלַח נָא סִלּוּפָם וְגוֹנְנֵם בְּסֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ: לַעֲוֹן עֲבָדֶיךָ עַלֵּם. וּכְבוֹשׁ בְּעִלּוּמֶךָ:

Óh bocsáss meg, nehogy magaslataidról büntetés érje őket, nyájad vétkét felejtsd el s ez a Te dicséreted s magasztalásod.

סְלַח נָא פֶּן יֵעָנְשׁוּ מִמְּרוֹמֶךָ. לַעֲוֹן צֹאנְךָ שַׁכַּח. וְהִיא תְּהִלָּתְךָ וְרוֹמְמֶךָ:

Oh bocsásd meg gyalázatosságukat és könyörülj rajtuk egedből; szeretetteid vétke iránt légy kiméletes, hogy hálódba ne kerüljenek.

סְלַח נָא קְלוֹנָם וַחֲמוֹל עָלֵימוֹ מִמְּרוֹמֶךָ: לַעֲוֹן רְחוּמֶיךָ תִּשָּׂא מִלְּצוּדָם בְּחֶרְמֶךָ:

Oh bocsásd meg a tévedésben ejtett szennyfoltokat, melyek szeretet-

סְלַח נָא שֶׁמֶץ תַּעְתּוּעַ תְּעוּב רְחוּמֶךָ.

לַעֲוֹן תְּמִימֶיךָ הַעֲבֵר כְּגֹדֶל רַחֲמֶיךָ׃

teidet bemocskolják; jámboraid vétkét tüntesd el nagy kegyelmed szerint.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ׃

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא׃

יְיָ ׀ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל ׀ לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

אַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל חָי׃ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק׃ אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵנוּ׃ אֱלֹהֵינוּ בֹּשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ׃ יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ׃ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד לָנוּ בְּעֵת צָרָה׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנוּ׃ אַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל חָי׃

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ׃ לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי. כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ׃

מיוסד ע״פ א״ב — אלהינו ואלהי אבותינו

Valóban igaz az ösztön az, mely bennünk tombol, de Te légy kiméletes, végtelen kegyelmes és válaszolj: *Megbocsátok.*

אָמְנָם כֵּן. יֵצֶר סוֹכֵן. בָּנוּ. בָּךְ לְהַצְדִּיק. רַב צֶדֶק וַעֲנֵנוּ סָלַחְתִּי:

Utáld a vádlót és az árulót vádaskodásában, dörögj rá erősen, csattogó beszédben, de legyen más szavadban: *Megbocsátok.*

גְּעוֹל מַרְגֵּל. וְגַם פַּגֵּל. סִפְּרוֹ. דּוֹד שׁוֹאֵג בְּקוֹל. יִתֵּן קוֹל דְּבָרוֹ סָלַחְתִּי:

A vádlót némitsd el, a védőt fogadd el helyette, S az Örökkévaló támogassa és miatta megint mondja: *Megbocsátok.*

הַס קַטֵּגוֹר. וְקַח סַנֵּגוֹר. מְקוֹמוֹ. וִיהִי יְיָ לְמִשְׁעָן לוֹ. לְמַעַן נוֹאֲמוֹ סָלַחְתִּי:

Vajha az ősapa érdeme ma ujra kikelne a rózsának. A vétek eltünik, hang hallatszik mennyekből: *Megbocsátok.*

זְכוּת אֶזְרָח. גַּם יִפְרַח. לְשׁוֹשַׁנָּה. הַטְּאָה הֶעָבֵר. וְקוֹל הַגְבֵּר. מִמְּעוֹנָה סָלַחְתִּי:

Jó és kegyes mindenkinek, engedd el és bocsásd meg a hibákat, Isten figyelj és felelj egekből: *Megbocsátok.*

טוֹב וְסַלָּח. מְחַל וּסְלַח. אֲשֵׁמִים. יָהּ הַקְשֵׁב. וְגַם הָשֵׁב. מִמְּרוֹמִים סָלַחְתִּי:

A sebet kötözd be, mélységbe sülyeszd le vétke-

כְּאֵב תַּחְבּוֹשׁ. וּבִצּוּל תִּכְבּוֹשׁ. עֲוֹנִי.

לְךָ תְהִלָּה. אֱמוֹר מִלָּה. לְמַעֲנִי סָלַחְתִּי׃

met Dicséreted végett értem e szót ejtsed: *Megbocsátok.*

מְחֵה פֶּשַׁע. וְגַם רֶשַׁע. בְּנֵי בְרִית. נְהוֹג חַסְדְּךָ. כֵּן הוֹדֶךָ. לִשְׁאֵרִית סָלַחְתִּי׃

Frigyeseid elpártolását, szintúgy gonoszságát töröld el, oszsz kegyelmet és mondja felséged a maradéknak: *Megbocsátok.*

סְכוּת רַחֲשִׁי. וְגַם לַחֲשִׁי. תִּרְצֶה. עָוֹן נוֹשֵׂא. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה. וְתִפְצֶה סָלַחְתִּי׃

Hallgasd rebegésem és könyörgésem tessék neked, a bűnt bocsásd meg s miattad cselekedj és ejtsd ki: *Megbocsátok.*

פְּנֵי לְעֶלְבּוֹן. מְקוֹם עָוֹן. לְהָשִׁים. צַחֵן הָסֵר. וְגַם תְּבַשֵּׂר. לְבָךְ חוֹסִים. סָלַחְתִּי׃

Legyen előtted szégyenkezésünk inkább, mint a vétkünk, a foltot mosd meg és izend meg hiveidnek: *Megbocsátok.*

קוֹלִי שְׁמַע. וּרְאֵה דֶמַע. עֵינַי. רִיב רִיבִי. שְׁעֵה נִיבִי׃ וַהֲשִׁיבֵנִי סָלַחְתִּי׃

Halld kérésemet és nézd könnyeimet, értem harczolj, rebegésem felé fordulj és válaszolj: *Megbocsátok.*

שֶׁמֶן טַהֵר. כְּעָב מַהֵר. כְּנֶאֱמַר. תְּמַחֶה פֶּשַׁע. לְעַם נוֹשַׁע. וְתֹאמַר סָלַחְתִּי׃

Mocskot tisztits, mint szakadó viz, a hogy igérted; töröld a vétket és segits a népnek szólván: *Megbocsátok.*

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב, וַיַּעֲבוֹר, " ", 61 lapon.

Fölnyitják a frigyszekrényt — פותחין הארון סימן

Mint a milyen az agyag a mester kezében, ha akarja kinyujtja, ha akarja összegyurja, kezedben olyanok vagyunk épen; kegyelem alkotója! tekints a frigyre és ne a gonosz ösztönre.

כִּי הִנֵּה כַּחוֹמֶר. בְּיַד הַיּוֹצֵר. בִּרְצוֹתוֹ מַרְחִיב וּבִרְצוֹתוֹ מְקַצֵּר. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. חֶסֶד נוֹצֵר. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

Mint a milyen a kő a szobrász kezében, ha akarja megragadja, ha akarja megfaragja, kezedben olyanok vagyunk épen, ki az éltet és halált adja, tekints a frigyre, de ne a gonosz ösztönre.

כִּי הִנֵּה כָּאֶבֶן בְּיַד הַמְסַתֵּת. בִּרְצוֹתוֹ אוֹחֵז וּבִרְצוֹתוֹ מְכַתֵּת. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. מְחַיֶּה וּמְמוֹתֵת. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

Mint a milyen a vas a kovács kezében, ha akarja tüzbe tesz, ha akarja onnan kiveszi, kezedben olyanok vagyunk épen, ki a szegényt és ügyefogyottat megsegiti — tekints a frigyre, de ne a gonosz ösztönre.

כִּי הִנֵּה כַּגַּרְזֶן בְּיַד הֶחָרָשׁ. בִּרְצוֹתוֹ דִּבֵּק לָאוּר. וּבִרְצוֹתוֹ פֵּרַשׁ כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. תּוֹמֵךְ עָנִי וָרָשׁ. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

Mint a milyen a horgony a hajós kezében, ha akarja hajóra teszi, ha akarja kiveti, kezedben

כִּי הִנֵּה כַּהֶגֶה בְּיַד הַמַּלָּח. בִּרְצוֹתוֹ אוֹחֵז וּבִרְצוֹתוֹ שִׁלַּח. כֵּן

olyanok vagyunk épen, jóságos és megbocsátó Isten — tekints a frigyre, de ne a gonosz ösztönre.

אנחנו בידך, אל טוב וסלח, לברית הבט ואל תפן ליצר: כי הנה

Mint a milyen az üveg az üveggyáros kezében, ha akarja, formába fujja, ha akarja, megolvasztja, kezedben olyanok vagyunk épen, ki szándékot és tévedést megbocsát, tekints a frigyre, de ne a gonosz ösztönre.

כי הנה כזכוכית ביד המזגג, ברצותו חוגג, וברצותו ממוגג, כן אנחנו בידך, מעביר זדון ושגגה, לברית הבט ואל תפן ליצר: כי הנה

Mint a milyen a szőnyeg a szövő kezében, ha akarja simára, ha akarja durvára szövi, kezedben olyanok vagyunk épen buzgó megtorló Isten, tekints frigyre, de ne gonosz ösztönre.

כי הנה כיריעה ביד הרוקם, ברצותו מישר, וברצותו מעקם, כן אנחנו בידך, אל קנא ונוקם, לברית הבט ואל תפן ליצר: כי הנה

Mint a milyen az ezüst a műves kezében, ha akarja más fémmel vegyiti, ha akarja tisztára égeti, kezedben olyanok vagyunk épen, ki a sebre a balzsamot késziti — tekints a frigyre, de ne a gonosz ösztönre.

כי הנה ככסף ביד הצורף, ברצותו מסגסג, וברצותו מצרף, כן אנחנו בידך, ממציא למזור תרף, לברית הבט ואל תפן ליצר:

כִּי הִנֵּה כַּחוֹמֶר. בְּיַד הַיּוֹצֵר. בִּרְצוֹתוֹ מַרְחִיב וּבִרְצוֹתוֹ מְקַצֵּר. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. חֶסֶד נוֹצֵר. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר׃

Frigyszekrény bezárása — סוגרין הארון

אל מלך יושב, ויעבור, יי יי, 61 lapon.

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה. אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד. זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ. זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח. זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ׃ אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד׃ זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם׃ זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ׃

Emlékezzél meg, oh Örökkévaló, könyörületedről és irgalmadról, mert örökkétől valók azok. Ne emlékezzél meg az előbbi vétkeinkről, fogadj mihamarább könyörületedbe, mert nagyon szegények vagyunk. Emlékezzél meg rólunk oh Örökkévaló néped iránt való jóindulatoddal, és gondolj reánk üdvösségeddel, emlékezzél meg községedről, melyet hajdanta szereztél, megváltottad tulajdon törzsödül, Czion hegyéről, a melyen Te laktál. Emlékezzél meg oh Örökkévaló Jeruzsálemről, Czion szeretetét el ne felejtsd soha. Emlékezzél meg oh Örökvaló Edom fiainak Jeruzsálem napjáról, amikor mondották: „Fúrjatok, fúrjatok rajta egész a fenekéig«, oh, kelj fel, könyörülj Czionon, ha megjött a kegyelem ideje a kitűzött nap, emlékezzél meg szolgáidról, Ábrahámról, Izsákról és Jákobról, és hogy esküdtél meg nekik, és szóltál hozzájuk: „Megszaporitom magzataitokat akár az ég csillagai, és ezt az egész országot, melyről szóltam, magzataitoknak fogom adni, hogy mindenkorra örököljék.“ Emlékezzél meg szolgáidról Ábrahámról, Izsákról és Jákobról, ne hajts e nép makacsságára, sem gonoszságára, sem bűnére.

Neródd fel nekünk bűnül, hogy ostobán cselekedtünk és vétkeztünk.	ח״וק אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ׃
Bűnt követtünk el, oh szirtünk, bocsáss meg nekünk Alkotónk!	ח״וק חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ׃

ה״וק הֵן יַעֲבִיר זָדוֹן כִּמְשׁוּגָה. כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה׃

Bűnt követtünk el, oh szirtünk, bocsáss meg nekünk Alkotónk!	ח״וק חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ׃

Némely községben ezt nem mondják:

אוֹתְךָ אֶדְרוֹשׁ וְאֵלֶיךָ אֶתְוַדָּע. גָּדוֹל בִּיהוּדָה וּבְיִשְׂרָאֵל נוֹדָע. הֵן אַתָּה חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדָע. כִּי פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע׃ אֵדַע אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ. וּמֵהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ לֹא זָנַחְנוּ. הֵן אֵלָיו כַּפַּיִם שִׁטַּחְנוּ. כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃ חטאנו בָּטַחְנוּ בְּשִׁמְךָ לְנֶפֶשׁ תַּאֲוָה. וְהַפַּקְנוּ מָגֵן בְּלִי גַאֲוָה. הֵן בְּמָעֻזְּךָ לַדַּל תִּקְוָה. כִּי הִשְׁפִּילוֹ וַתֹּאמֶר גֵּוָה׃ גֵּוָה גֵּאִים עָלַי מַגְדִּילִים. בְּרוֹגֶז שְׂבֵעִים לֹא נֶחְדָּלִים. הֵן גָּלַל הַמֵּצִיק מִתְדַּלְדְּלִים. כִּי רָצַץ עָזַב דַּלִּים׃ חטאנו דַּלִּים דִּינְךָ פָּחֲדוּ וְרָדוּ. בָּאִים כְּמוֹדֶה וְעוֹזֵב לְרַחֲמָהוּ. הֵן דָּפְקָם הַיּוֹם תְּכַפְּרֵהוּ. כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא׃ הוּא הוֹד וְהָדָר יִלְבָּשׁ. יָשׁוּב יְרַחֵם וְעָוֹן יִכְבּשׁ. הֵן הַמְּתַק בְּפִי כִּדְבַשׁ. כִּי הוּא יַכְאִיב וְיֶחְבָּשׁ׃ חטאנו וְיֶחְבָּשׁ וְלִשְׁמוֹ כֹּל יוֹדוּ. כִּי יָסִיר מַשְּׂאוֹת כְּבֵדוּ. הֵן וְעַמּוֹ לְפָנָיו יִתְוַדּוּ. כִּי בַדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ׃ זָדוּ זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת שְׁגוּיִם. סְלַח נָא בְּפִימוֹ הֲגוּיִם. הֵן זַכֵּם לִתְחִי נְחוּיִם. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים׃ חטאנו חַיִּים חוֹן לְעַם מְנַטְּלָךְ. לְבַב עִקֵּשׁ מֵהֶם בְּבַטְּלָךְ. הֵן הַשְׁרַת מֵי טוֹהַר בְּהַטִּילָךְ. כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ׃ טַלְּךָ טְלָאֶיךָ בּוֹ לְהִתְכַּפֵּר. הָעֵת תַּמְצִיאֵם סְלִיחָה וְכֹפֶר. הֵן טַהֲרֵם כְּאָמוּר בַּסֵּפֶר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר׃

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת. וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת. וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם | מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: עשה עמנו כמה

Emlékezzél [meg nekünk az atyák frigyéről, a hogy mondottad. És megemlékezem Jákobbal kötött frigyemről, szintúgy az Izsákkal kötött frígyemről, szintúgy az Ábrahámmal kötött frigyemről megemlékszem, és az országról is megemlékszem. Emlékezzél meg nekünk a hajdankori frigyről, melynél fogva Egyptom országából vezettem ki őket a népek szeme láttára, hogy nekik Istenük legyek én az Örökkévaló. Bánj el velünk miképpen

---

חטאנו יכפר ירצה כאז בהעליותי. בהיות אריאל בכהן עליותי. הן ידעת פקוק חליותי. כי אתה קנית כליותי: כליותי כטוחי אבין לעבדו. ותערב לפניו תחנת עבדו. הן כבד יכבד מכבדו. כי נשגב שמו לבדו: חטאנו לבדו לא להתהולל כל אנוש. אין לא יתבונן לאנוש. הן לא טוב לצדיק לענוש. כי ירבה אלוה מאנוש: מאנוש ממעשיו יגרתי ואימתי. פן אכשל כאשר אשמתי. הן מיחל שויתי ודוממתי. כי אחרי שובי נחמתי: חטאנו נחמתי נפש נענה להשם. התודות היום נסתר ומפרסם. הן | נצח לכפור הושם. כי ברית עולם שם: שם סליחה להועיל | ללמדי. תשובה מכפרת כזבחי תמידי. הן סימה בצלו להעמידי. כי ידע דרך עמדי: חטאנו עמדי עשות חסד בהפליאך. כי תבקר צאנך וטלאיך הן עליך יעזוב חילך. כי אזכרה מקדם פלאך: פלאך פעול יראיך לנצרם. הוות יראת יי אוצרם. הן פלילינו לידע בהתבצרם. כי לא כצורנו צורם: חטאנו צורם צור ישראל וקדושו. יאמרו בעמים לעיניהם בהתקדשו. הן צמחה ישועה למקדישו. כי השקיף ממעון קדשו: קדשו קומם קדשיו להקריבם. להציב הוד שבינתו בקרבם. הן קומו יחתו מריבם. כי יי יריב ריבם: חטאנו ריבם ריב שוטניהם לבלום. ידמו כה קטגורים לאלום. הן ראיתה תהלך

biztositottál: És akkor is, hogyha ellenségeik országában lesznek, én nem vetem meg őket és nem taszitom el magamtól, hogy tönkre jussanak, hogy megszegjem velük kötött frigyemet, mert én az Örökkévaló Istenük vagyok.“ Könyörülj rajtunk és ne ránts meg bennünket, a mint meg van irva: „Mert könyörületes Isten az Örökkévaló, a te Istened, nem mond le rólad és nem ront meg, és nem is felejti el az atyáiddal kötött frigyet, melyet nekik megesküdött.“ Nyesd meg szivünket, hogy szeressük és féljük a Te nevedet, a mint meg van irva: „És megnyeri az Örökkévaló Istened szivedet és magzatod szivét, hogy szereted az örökkévaló Istenedet, egész sziveddel, és egész lelkeddel, hogy életben maradj.“ Hozd vissza foglyainkat és könyörülj rajtunk, a mint meg van irva: „És visszahozza az örökkévaló Istened a te foglyaidat és könyörül rajtad és ismét összegyüjt a népek közül, a hova az örökkévaló Istened elszórt.“ Gyüjtsd össze számüzöttjeinket, a mint meg van irva: „Ha számüzöttjeid az ég végén lesz-

שהבטחתנו: ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב. כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: ומול את לבבנו לאהבה וליראה את שמך כמה שכתוב. ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב. ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך. ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה: קבץ נדחנו כמה שכתוב. אם יהיה נדחך בקצה

לעולם. כי אחרית לאיש שלום: שלום שפות לדוריה נדרה. תהינו בין במנחה טהורה. הן שבתך הגה באורה. כי מציון תצא תורה: חטאנו תורה שמעו נאמנך במיני. רצה יצרוה חלדיי לעיני. הן היום יכפר לאמוני. כי אל רחום יי: יי יעהלני עלמות לנהגה. והסר ממנו אף ותוגה. הן יעביר זדון במשוגה. כי לכל העם בשגגה: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו: זכור לנו ברית אבות וכו׳.

nek, még onnan is összegyüjt téged az örökkévaló Istened és onnan is elhoz.“ Engedd, hogy megtaláljunk, hogyha keresünk, a mint meg van irva: „És keresni fogjátok onnan az örökkévaló Istenteket, és megfogod találni, ha utána látsz egész sziveddel, és egész lelkeddel.“ Töröld el gonosz tetteinket, a mint mondottad: „Én, én törlöm el gonosz tetteidet miattam, és bűneidről meg nem emlékszem.“ Töröld el gonosz tetteinket mint felhő és mint felleg, a mint mondottad: „Eltörlöm, akár felhő, gonosz tetteidet, és mint a felleg bűneidet, térj meg hozzám, mert megváltottalak.“

Mint a hó és mint a pamut, oly fehérre tisztits büneinktől bennünket, a mint meg van irva: „Jertek, vessünk számot, szól az Örökkévaló, ha bűneitek mint karmazsin hófehérré lesznek és ha pirosak mint a bibor olyanok lesznek mint a pamut.“ Hints reánk tiszta vizet és tisztits meg bennünket, a mint megvan irva: „És hintek reátok tiszta vizet és megtisztultok, minden tisztátalanságtól és minden utálatosságtól megtisztitlak benneteket.“

Engesztelj vétkeinkért ezen napon és tisztits meg benünnket, a mint megvan irva: „Mert ezen a napon engesztel érettetek, hogy tisztitson benneteket minden bűneitektől, hogy az Örökkévaló előtt tiszták legyetek.“ Vigy el minket szent hegyedre,

השמים | משם יקבצך יי אלהיך
ומשם יקחך: המצא לנו
בבקשתנו כמה שכתוב.
ובקשתם | משם את יי אלהיך
ומצאת כי תדרשנו בכל |
לבבך ובכל נפשך: מחה |
פשעינו למענך כאשר אמרת.
אנכי אנכי הוא מחה פשעיך
למעני וחטאתיך לא אזכר:
מחה פשעינו כעב וכענן כאשר
אמרת. מחיתי כעב פשעיך
וכענן חטאתיך שובה אלי כי
גאלתיך: הלבן חטאינו כשלג
וכצמר כמה שכתוב. לכו נא
ונוכחה יאמר יי אם יהיו
חטאיכם כשנים כשלג ילבינו.
אם יאדימו כתולע כצמר יהיו:
זרוק עלינו מים טהורים
וטהרנו כמה שכתוב. וזרקתי
עליכם מים טהורים. וטהרתם |
מכל טמאותיכם ומכל
גלוליכם אטהר אתכם:

כפר חטאינו ביום הזה
וטהרנו כמה שכתוב. כי ביום
הזה יכפר עליכם לטהר אתכם |
מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו:
תביאנו אל הר קדשך ושמחנו:

בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

badd örüljünk imaházadban, a mint meg van irva: És elviszem őket szent hegyemre és megörvendeztetem őket ima házammal, égő áldozataik és vágó áldozataik kedvemre lesznek oláromon, mert házom imaház néven neveződik mind a népeknél."

חזן שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

Hallgasd meg szavunkat örökkévaló Istenünk, szánj meg bennünket és könyörülj rajtunk, és fogadd el imáinkat könyörülettel és jó indulattal, oh Örökkévaló, vezess minket vissza Tehozzád, hogy megtérjünk, ujitsd meg napjainkat, mint hajdanta!

קהל אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ. וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

A mit mondtunk, azt halld meg Örökkévaló, hajts a mi könyörgésünkre. Vajha akaratodra lennének szánk szavai, és szivünk könyörgései Örökkévaló szirtünk és megváltónk. Ne lökj el magadtól és szent szellemedet ne vedd el tőlünk; ne lökj el bennünket vén korunkban, mikor erőnk fogy, ne hagyj el bennünket. Ne hagyj el bennünket örökkévaló Istenünk és el ne távozzál tőlünk, adj nekünk jelt a jóra, hogy lássák gyülölőink és szégyenkezzenek, mert te Örökkévaló segitettél és vigasztaltál, Benned reménykedünk Örökkévaló, Te hallgass meg Uram Istenünk.

Istenünk és atyáink Istene!

E! ne hagyj bennünket és el ne taszits magadtól és ne hozz minket szégyenletbe és ne szüntesd be a velünk kötött frigyet. Hozz közelebb tórádhoz, tanits parancsolataidra, mutasd utaidat, hajtsd meg szivünket, hogy nevedet félje és nyerd meg szivünket, hogy Téged szeressen és Hozzád térünk hűséggel és tökéletes szivvel. Nagy neved miatt engedd el és bocsásd meg a mi vétkeinket, miként meg van irva szent igéidben: „Nevedért oh Örökkévaló bocsásd meg vétkeinket, mert nagy a számuk."

Istenünk és atyáink Istene.

Bocsáss meg nekünk, engedj el nekünk, engesztelj érettünk.
Mert mi a Te néped,
Te meg az Istenünk;
Mi a Te gyermekeid, Te meg az atyánk;
Mi a Te szolgáid, Te meg a gazdánk;
Mi a Te községed, Te meg a mi égi részünk;
Mi a Te örököseid, Te meg a sorsunk;
Mi a Te nyájad, Te meg a pásztorunk;
Mi a Te szőlőd, Te meg az ültetőnk;

חוּן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אַל תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ. וְאַל תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵנוּ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא:

חוּן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: סְלַח לָנוּ: מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ:
אָנוּ בָנֶיךָ. וְאַתָּה אָבִינוּ:
אָנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ:
אָנוּ קְהָלֶךָ. וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ:
אָנוּ נַחֲלָתֶךָ. וְאַתָּה גוֹרָלֵנוּ:
אָנוּ צֹאנֶךָ. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ:
אָנוּ כַרְמֶךָ. וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ:

Mi a Te müved, Te meg a mesterünk;	אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ:
Mi a Te kedvesed, Te meg a kedvesünk;	אָנוּ רַעְיָתֶךָ. וְאַתָּה דוֹדֵנוּ:
Mi a Te választottad, Te meg a jóakarónk;	אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ:
Mi a Te néped, Te meg a királyunk;	אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ:
Mi a Te dicsérőd, Te meg a dicsőségünk.	אָנוּ מַאֲמִירֶךָ. וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ:
Mi arczátlanok vagyunk, Te pedig könyörületes és kegyelmes; nyakasak vagyunk mi, Te pedig hosszantürő; mi telidestele vagyunk vétkekkel, Te pedig merő könyörület vagy; a mi napjaink tünő árnyék, de Te és éveid végtelenek.	ק"ה אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם: אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה

לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

Rosszalkodtunk, gonoszt tettünk, azért nem segitett nekünk, oltsd szivünkre, hogy rossz utról térjünk le, és siettesd üdvünket, a mint meg van irva prófétáid által: A gonosztevő térjen le utjairól, az álnok ember hagyja abba a tervezgetést, és térjen meg az Örökkévalóhoz és Ő könyörül rajta, és Istenünkhöz, mert Ő mindig bocsánatra kész.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל וּסְלַח לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְהֵעָתֶר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ. וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ: וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

Istenünk és atyáink Istene! Bocsásd meg és engedd el vétkeinket (a szombat ezen napján) az engesztelés ezen napján hajts imádságunkra, mosd el és töröld el büneinket és gonoszságunkat szemeid elől, görnyezd hajlandóságunkat, hogy Neked szolgáljon, hajtsd meg nyakunkat, hogy Hozzád térjen meg, ujitsd meg erőnket, hogy rendeleteidet megtartsuk, és nyesd meg szivünket, hogy szeresse és félje nevedet, miként tórádban meg van irva: „És az Örökkévaló a Te Istened megnyesi szivedet és magzatod szivét, hogy szeresd az Örökkévaló Istenedet egész sziveddel és egész lelkeddel, hogy sokáig élj.“

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר. הָרָצוֹן וְהָאוֹנֶס. הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם

A szándékosan és tévedésben ejtett bünöket ismered, az önszántából és kényszerüségből, a nyiltan és titokban elkövetett vétkek nyilvánvalók és ismeretesek Előtted. Mik vagyunk?

וִידוּעִים. מָה אָנוּ. מֶה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה צִּדְקוֹתֵינוּ. מַה יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ. מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע. וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

mi az életünk? mi az erényünk? mi a jogunk? mi az üdvünk? mi az erőnk? mi a hatalmunk? Mit is mondhatunk Előtted örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, hisz mind a hatalmasak csak semmi Előtted, hirneves emberek? akár sohase voltak, bölcsek? akár bamba, tudósok? akár esztelenek — mert munkájuk nagyobb része romba dől, éltök napjai mulandók, és semmivel sem előbbrevaló az ember, mint az állat mert minden mulandó.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

ח״וק שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. שַׁוְעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי פֶשַׁע. תִּמְחֶה פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

A Te neved öröktől fogva: „*Gonoszság megbocsájtó.*“ Hallgasd meg fohászkodásunkat, midőn itt állunk Előtted, imádkozva: Bocsásd meg a gonoszságát a gonoszág útjáról letérő népnek, töröld el gonoszságunkat szemeid elől.

Némely községben ezt nem mondják:

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אֶפֶס לְךָ נִגְלוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת: בָּאנוּ בִּדְבָרִים לְפַתּוֹתְךָ בָּם. בְּרִשְׁעֵנוּ אַל תֵּפֶן וְלֹא בְּמַעֲלָלֵינוּ: גֹּשְׁתֵּנוּ בְּיוֹם זֶה כְּיָרֵא וְחָרֵד. גֵּאֶה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חֶסֶד: דִּין אַל תְּמַהֵר מוּל עָפָר וָאֵפֶר. דַּע אַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה: הָאֵם

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חָי אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן :

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב :

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת :

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם :

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר :

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת :

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה :

שְׁגָגֵנוּ וְנֶעְלָם ׀ מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת. וְאַל תַּחֲשׁוֹב לָנוּ כְּעוֹשֶׂה בְּזָדוֹן. וְהִוּוּי שְׂפָתֵינוּ שְׁעֵה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפֵּר לָנוּ הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע. זָדוֹן וְנֶעְלָם עָשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה: הַלְּצֵנוּ מֵעֹנֶשׁ כָּרֵת וּמִיתָה: חֲמוֹל עַל חֹמֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טַפְּשֵׁנוּ בְּרוֹעַ יֵצֶר אֲשֶׁר מִנְּעוּרֵנוּ. טָמוּן בְּקִרְבֵּנוּ כְּרֶשֶׁת לִפְעָמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִסָּתֵר כֹּל גָּלוּי לְךָ כָּאוֹר וְכַצָּהֳרָיִם: לְבֵית דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמֵהֶם הַקִּיצֵנוּ: מֵאָז יְצַרְתָּנוּ חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדַע מַעֲשֵׂינוּ כִּי הֵמָּה עָמָל וָאָוֶן: נְצוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָּל נָפֶשׁ. נָא תִּיקַר נֶפֶשׁ מִמַּעֲנֵי לְךָ נָפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵפָה הֶרֶג וָחֶנֶק. סוֹדָם גִּלִּיתָה לְיוֹדְעֵי אֲמִתֶּךָ: עַל פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֶּר־לָנוּ. עַל יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעְלָם ׀ מִמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדֵינוּ לְךָ הוֹקֵר לֵב. פְּדֵנוּ מֵחֵטְא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל תֵּפֶן בְּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּעֲשִׂיתָ עִם כָּל חָי: קַדְּמֵנוּ בְּנֶשֶׁף קָרְבֵנוּ בְּשַׁוַע. קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ קְשׁוֹב קְרִיאָתֵנוּ: רַחֲמֵנוּ אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ וְנִצְטַדְּקָה. רַחֲמֶיךָ יְבוֹאוּנוּ רַחוּם וְחַנּוּן:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְשׁוּת פֶּה :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים :
וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח :
וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עוֹרֶף :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב :

וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם

לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבַר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

וְאַתָּה רַחוּם ׀ מְקַבֵּל שָׁבִים וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיַחֲלוֹת לָךְ:

וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי. נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם ׀ מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם ׀ מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:	Szolgád, Dávid is mondá Előtted: „Ki ügyelhet tévedésekre? rejték bűntől moss tisztára.“ Moss meg örökkévaló Istenünk minden gonoszságtól és tisztits meg minden tisztátalanságtól, és önts reánk tiszta vizet és tisztits meg, mikéut prófétáid megirták: „Es tiszta vizet hintek reátok és megtisztultok minden tisztátalanságtól és minden rútságtól megtisztitlak benneteket.“
מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ.	Szolgád Mikhá mondá Előtted: „Ki olyan Isten, mint Te, ki a vétket megbocsájtja, és rendre tér birtoka maradékainak go-

noszsága fölött, haragja nem tart örökké mert szereti a kegyelmet. Megint megkönyörül rajtuk és elnyomja vétkeinket és a tenger mélységes mélységébe veti büneinket; és népednek Izrael háza minden bünét vesd oly helyre, hol ne legyen se hire, se hamva, még eszibe se jusson valaha valakinek; adj hüséget Jákobnak, kegyelmet Ábrahámnak, a miképen atyáinknak réges-régen megesküdtél:

לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו. ותשליך במצולות ים כל חטאתם. וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם. תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם:

Dániel, az a kedves ember, így könyörgött Előtted: Hajtsd füledet Istenem, és halljad, nyisd meg szemeidet és nézd, pusztulásunkat, és a várost, a mely nevedről nevezódik, mert nem a mi erényeinkért rakjuk Eléd imádságainkat, hanem nagy könyörületes-

דניאל איש חמודות שוע לפניך הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו. והעיר אשר נקרא שמך עליה, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמיך

ségedért. Uram, halljad csak, Uram bocsásd meg, Uram figyelj meg és tégy, de ne késlekedjél — miattad Uram, mert a Te neveden neveződik városod és néped.

הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

Ezrá, az irástudó mondá Előtted: Istenem szégyenkezem, pirulok, hogy arczomat Feléd emeljem, mert vétkeink fejünk fölé csapnak, hibáink égbenyúlók, de Te, megbocsájtó Isten, ki kegyelmes, könyörületes hosszutürő nagy szeretetű és hűségű vagy: nem hagytál el bennünket. Ne is hagyj el, atyánk, el ne taszits teremtőnk és el ne űzz bennünket, alkotónk, ki ne irts bennünket hűneink miatt; hadd teljesüljön rajtunk az igéret, melyet Te örökkévaló Iste-

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ. אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ. כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ. וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר

nünk Jeremiás látnokodhoz nyilatkoztál, a mint meg van mondva: „Azon napokban, és amaz időben, szól az Örökkévaló, keresik Izrael vétkét, és nincs, és Juda bünét — de nem található, mert annak a kis maradéknak meg fogok bocsájtani.“ Néped és birtokod, kik jóságodra éheznek, kegyelmedet szomjuhozzák, üdvöd után epednek, ismerje meg és tudja meg, hogy a könyörület és megbocsájtás az örökkévaló Istenünké.

Könyörületes Isten a neved, kegyelmes Isten a neved, neved után nevezödünk mi is — Örökkévaló bánj velünk nevedhez képest.

שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזָךְ. כָּאָמוּר בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה. כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר: עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ. רְעֵבֵי טוּבְךָ. צְמֵאֵי חַסְדֶּךָ. תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

*) אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ: אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ: בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

הקהל מתפלל בלחש קודם אל רחום שמך.

*) מְיֻחָד בְּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. הוּא הָיָה הוּא הֹוֶה וְהוּא יִהְיֶה. הוּא מֵמִית וּמְחַיֶּה. לְפָנָיו לֹא נוֹצַר אֵל וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מָגֵן דָּוִד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי

Tedd meg hűségedért, tedd meg frigyedért, tedd meg nagyságod és dicsőségedért, tedd meg törvényedért tedd meg fenségedért, tedd meg igéretedért, tedd meg emlékedért, tedd meg kegyelmedért, tedd meg jóságodért, tedd meg egységedért, tedd meg dicséretedért, tedd meg tanodért, tedd meg birodalmadért, tedd meg győ-

עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתָּךְ:
עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתָךְ:
עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלָךְ
וְתִפְאַרְתָּךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
דָּתָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
הוֹדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
וִיעוּדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
זִכְרָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
חַסְדָּךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
טוּבָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
יִחוּדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
כְּבוֹדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
לִמּוּדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
מַלְכוּתָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן

הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: אֲדֹנָי הֲנֵנוּ וַהֲקִימֵנוּ. וּבְסֵפֶר
הַחַיִּים זָכְרֵנוּ וְכָתְבֵנוּ וְחָתְמֵנוּ: אֲדֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְחוּסָה עַל
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרָצוֹן.
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים.
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפַרְנָסָה טוֹבָה. אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַּשָּׁמַיִם חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם
מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם צַדְּקֵנוּ בְּמִשְׁפָּטֶךָ
הַיּוֹם הַזֶּה. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שִׂים שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם
תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ:

zelmedért, tedd meg végzésedért, tedd meg hatalmadért, tedd meg diszességedért, tedd meg igazságosságodért, tedd meg szentségedért, tedd meg nagy könyörületességedért, tedd meg felségedért, tedd meg kitüntetésedért tedd meg szeretetteidért, kik a porban nyugosznak, tedd meg Ábrahám, Izsák és Jákobért, tedd meg Mózes és Áronért, tedd meg Dávid és Salamonért, tedd szent városodért, Jeruzsálemért, tedd meg Czionért, dicsőséged székhelyeért, tedd meg elpusztult templomodért, tedd meg elrombolt oltárodért, tedd meg a vértanukért, azokért, kik megölették magukat neved szentesitéseért, azokért, kik

נִצְחָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
סוֹדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזָּךְ:
עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרָךְ:
עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתָךְ:
עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתָךְ:
עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים: עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁכִינָתָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
תְּהִלָּתָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר:
עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב: עֲשֵׂה
לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד
וּשְׁלֹמֹה: עֲשֵׂה לְמַעַן
יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשָׁךְ:
עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן
שׁוֹמְמוֹת הֵיכָלָךְ: עֲשֵׂה
לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחָךְ:
עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל
שֵׁם קָדְשָׁךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן

טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ: עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ: עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן: עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ: עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

lefejeztették magukat, hogy egységedet hirdessék, azokért, a kik tüzbe-vizbe vetették magukat szent nevedért, tedd meg a szopós gyerekekért, kik nem vétkeztek, tedd meg az elválasztott kisdedekért, kik nem tettek még gonoszságot, tedd meg az iskolás gyermekekért, tedd meg miattad, ha nem miattunk, tedd meg miattad és segits rajtunk.

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא

Hallgass meg Örökkévaló, hallgass meg, hallgass meg Istenünk, hallgass meg! hallgass meg atyánk, hallgass meg, hallgass meg teremtőnk, hallgass meg, hallgass meg megváltónk, hallgass meg, hallgass meg vizsgálónk, hallgass meg, hallgass meg hűséges Isten, hallgass meg, hallgas meg Jóságos és Kegyelmes, hallgass meg; hallgass meg Tiszta és Egyenes, hallgass meg, hallgass meg Élő és Megmaradó, hallgass meg, hallgass meg Jóságos és Jóltevő, hallgass meg, hallgass meg hajlandóságaink Ismerője, hallgass meg, hallgass meg harag legyőzője, hallgass meg, hallgass meg igazságosságba öltözködő, hallgass meg, hallgass meg királyok királya, hallgass meg, hallgass meg Rettenetes

וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

és Magasztos, hallgass meg, hallgass meg Megbocsátó és Engedő, hallgass meg, hallgass meg kegyelem idején felelő, hallgass meg, hallgass meg Megszabadító és Megmentő, hallgass meg, hallgass meg Igazságos és Egyenes, hallgass meg, hallgass meg imádóidhoz közel, hallgass meg, hallgass meg könyörületes és kegyelmes, hallgass meg, hallgass meg szegények Meghallgatója, hallgass meg, hallgass meg jámborok támogatója, hallgass meg, hallgass meg atyáink Istene, hallgass meg, hallgass meg Ábrahám Istene, hallgass meg, hallgass meg Izsák Félelmetese, hallgass meg, hallgass meg Jákob Erőse, hallgass meg, hallgass meg törzseknek segitője, hallgass meg, hallgass meg törzsanyáink védővára, hallgass meg, hallgass meg haragra nem hajló, hallgass meg, hallgass meg könnyen béküló, hallgass meg, hallgass meg a szükség idején Meghallgató, hallgass meg, hallgass meg Árvák Atyja, hallgass meg, hallgass meg özvegyek Bírója, hallgass meg.

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים. הוּא יַעֲנֵנוּ:

A ki meghallgatta Ábrahámot Moria hegyén, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta fiát, Izsákot, mikor az oltár hátán megvolt kötözve, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Jákobot Betélben, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Józsefet, a fogság házában, az hallgasson

מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְמשֶׁה בְּחוֹרֵב. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְפִנְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלָיִם. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ בְּחָלְיוֹ. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת. הוּא יַעֲנֵנוּ׃

meg minket is. A ki meghallgatta őseinket a nádas tengernél, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Mózest Hórében, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Áront a serpenyővel, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Pinkászt, mikor a községből fölkelt, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Josuát Gilgalban, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Sámuelt Miezpában, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Dávidot és Salamont, az ő fiát Jeruzsálemben, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Eliáhut Karmel hegyén, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Elisát, Jerikóban, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Jónást, a hal belsejében, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Chananját, Misaélt és Azarját, a tüzes kemenczéből, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Dánielt az oroszlán veremben, az hallgas-

son meg minket is. A ki meghallgatta Mordekhájt és Esztert Susa fővárosában, az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta Ezrát, a babylóniai fogságban az hallgasson meg minket is. A ki meghallgatta, mind az igazságosakat, az Istenfélőket és jámborokat, becsületeseket, az hallgasson meg minket is.

Könyörületes, ki a szegényeket meghallgatja, hallgass meg minket is. Könyörületes, a ki meghallgatja a gyötrelmes szivüeket, hallgass meg minket is. Könyörületes, hallgass meg minket. Könyörületes, szánakozzál rajtunk. Könyörületes, szabadits meg bennünket. Könyörületes, könyörülj rajtunk, most mihamarább — rövid időben.

מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְעֶזְרָא בַּגּוֹלָה. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים. הוּא יַעֲנֵנוּ׃

רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לַעֲנִיֵּי עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לִתְבִירֵי לִבָּא עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לְמַכִּיכֵי רוּחָא עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוֹק. רַחֲמָנָא שֵׁזִיב. רַחֲמָנָא רַחֵם עֲלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב׃

Szombaton אבינו מלכנו nem mondatik:

Felnyitják a frigyszekrényt — פותחין הארון

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵנוּ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי. וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:

אבינו מלכנו חמול עלינו ועל עוללינו וטפינו:
אבינו מלכנו עשה למען הרוגים על שם קדשך:
אבינו מלכנו עשה למען טבוחים על יחודך:
אבינו מלכנו עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך:
אבינו מלכנו נקום לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך:
אבינו מלכנו עשה למענך אם לא למעננו:
אבינו מלכנו עשה למענך והושיענו:
אבינו מלכנו עשה למען רחמיך הרבים:
אבינו מלכנו עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו:
אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

החזן אומר קדיש שלם

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל־המונם: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד:

Rajtunk áll, hogy dicsérjük a mindenség urát, hogy magasztalással adózzunk a kezdet alkotójának, mert nem ugy bánt velünk, mint a többi országok népeivel és nem tett hasonlóvá a föld-kerekség családjaival; hogy nem vetette részünket mind az övéiket és sorsunkat, mint az ő tömegükét. Mi pedig térdet hajtunk, leborulunk és vallomást teszünk a király előtt, ki a királyok királya, a szent, dicsértessék az Ő neve; mert Ő hajtotta meg az eget, és alapitotta a földet, s dicsőségének lakóhelye az égen fent és hatalmának székhelye a magasság magaslatain;

Ő a mi Istenünk, egyéb senki. Igaz a mi Királyunk más nincs, a mint irva vagyon az Ő tórájában: Tudd meg ma és vedd szivedre, hogy az Örökkévaló Ő az Isten az égen fent, a földön lent, egyéb nincs.

Azért reménylünk benned Örökkévaló Istenünk, hogy nemsokára látunk hatalmad dicsőségében, hogy elüzöd a bálványokat a földről és a bálványistenek gyökeresen kiirtatnak, hogy rendezed a világot a hatalom birodalmával és minden földi teremtmény nevedhez imádkozik, hogy Hozzád fordulnak a föld minden gonosztevői. Tudja meg és ismerje el a világ minden lakója, hogy minden térd Előtted hajlik, minden nyelv reád esküszik. Előtted Örökkévaló Istenünk hajtának térdet és borulnak le, és neved dicsőségének tisztelettel adóznak és mindnyájan elfogadják uralmad terheit, és Te uralkodni fogsz rajtuk nemsokára mindörökké. Mert Tied az uralom és mindörökké fogsz uralkodni dicsőségben, a mint tóradban írva vagyon. „Az Örökkévaló uralkodik mindörökké“, és mondva van: „És leszen az Örökkévaló királylyá az egész földön, azon nap leszen az Örökkévaló egy és neve egy.“

אמת מלכנו אפס זולתו. ככתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל־לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל־בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל־רשעי ארץ. יכירו וידעו כל־יושבי תבל כי לך תכרע כל־ברך תשבע כל־לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על־כל־הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

קדיש יתום. אדון עולם.

ויש נוהגים ללון בב״הכנ כל הלילה, ואומרים, שיר היחוד, ותהלים. ואחרים נוהגין לומר שירות ותשבחות כמו כתר מלכות לר״ש בן גבירול.

שיר היחוד ליום ראשון.

אשירה ואזמרה לאלהי בעודי. האלהים הרועה אותי מעודי:
עד היום הזה החזקת בידי. חיים וחסד עשית עמדי:
ברוך יי וברוך שם כבודו. כי על עבדו הפליא חסדו:
לאלהי מרום במה אקדם. ובמה אכף לאלהי קדם:
אם הרים למערכה. וכל עצי לבנון בכל ערוכה:
ואם כל בהמות וחיות קרוצים. נתחים ערוכים על העצים:
אף זויות מזבח מבוסים. דם כמים לים מכסים:
וכחול סלת דשן ושמן. בלול ברבבות נחלי שמן:
ולאזכרת לבונה וסמים. ולקטורת כל ראשי בשמים:
ואלו נרות על המנורות. יהיו מאירות כשני המאורות:
וכהררי אל | לחם הפנים. על שלחנות ערוכים בפנים:
ויין כמטר השמים. ושכר לנסך כעיטת מים:
ואלו כל בני אדם כהנים. ולוים משררים בכנף רננים:
וכל עצי עדן וכל עצי יערים. כנורות ונבלים ושירים:
וכל בני אלהים בקול תרועתם. והכוכבים ממסלותם:
וכל הלבנון עולה כלה. אין די בער ואין די עולה:
הן בכל אלה אין די לעבוד. ואין די לקדם לאל הכבוד:
כי נכבדת מאד מלכנו. ובמה נכף לאדונינו:
אמנם לא יוכלו כבדך. כל חי. אף כי אני עבדך:
ואני נבזה וחדל אישים. נמאס בעיני ושפל אנשים:
ואין לעבדה כל | לכבדך. להשיב לך גמול על חסדיך:
כי הרבית טובות אלי. כי הגדלת חסדך עלי:
ורב שלומים לך חיבתי. כי עשית טובות אתי:
ולא חיבת לי גמולך. כל טובתי בל עליך:
על הטובות לא עבדתיך. אחת לרבוא לא גמלתיך:
אם אמרתי אספרה נא כמו. לא ידעתי ספורות למו:
ומה אשיב לך והכל שלך. לך שמים אף ארץ לך:
ימים וכל אשר בם בידך. כלם ישבעון מידך:
ואנחנו עמך וצאנך. וחפצים לעשות רצונך:
ואיך נעבד ואין לאל ידינו. ולשרפת אש בית מקדשנו:

Schir Hajiohud.

וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה. כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמְּנוּחָה:
וּמַיִם אֵין לְהַעֲבִיר טֻמְאָה. אִם אֲנַחְנוּ עַל־אֲדָמָה טְמֵאָה:
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אֲמָרֶיךָ. וַאֲנִי בָאתִי בִּדְבָרֶיךָ:
כִּי כָתוּב. לֹא עַל־זְבָחֶיךָ וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ:
עַל דִּבְרֵי זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם. לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם:
מַה שָּׁאַלְתִּי וּמָה דָּרַשְׁתִּי מִמֶּךָּ. כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי:
לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב. הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזֶּבַח טוֹב:
וְלֵב נִשְׁבָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה:
זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ. חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ:
מִזְבֵּחַ אֶבְנֶה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי. וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי:
רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינָי. וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי:
שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זְבָחֶיךָ. יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחֶךָ:
וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדָיוֹתֶיךָ. וַאֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ:
וַאֲשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אַחְבִּירָה. אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבֵּרָה:
וּמָה אֶעֱרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה. הֲיָכוֹל אוּכַל דַּבֵּר מְאוּמָה:
כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתוֹ:
חֲכַם לֵבָב הוּא וּמִי כָמוֹהוּ. שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ:
עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת. גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלָאוֹת:
עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶר. וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר:
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְאֵיזֶה פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָ:
חַי לֹא רָאֲךָ וְלֵב לֹא יְדָעֲךָ. וְאֵיזֶה שֶׁבַח אֲשֶׁר יַצִּיעֲךָ:
גַּם מְשָׁרְתֶיךָ לֹא רָאוּךָ. וְכָל־חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ:
אַתָּה לְבַדְּךָ מַכִּיר שְׁבָחֶיךָ. וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹדֵעַ כֹּחֶךָ:
שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לְכַבֶּדְךָ. וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ:
עַל כֵּן תְּבוֹרַךְ כָּרָאוּי לָךְ. כְּפִי קָדְשְׁךָ כְּבוֹדְךָ וְגָדְלָךְ:
וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֱיָלוּתָם. כְּפִי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנַנְתָּם:
יוֹדוּ פִלְאֲךָ הַשָּׁמַיִם. וְיַאַדִּירוּךָ קוֹלוֹת מַיִם:
וְיָרִיעוּ לְךָ כָּל הָאָרֶץ. יוֹדוּךָ כָּל מַלְכֵי אָרֶץ:
אַף יוֹדוּךָ כָּל הָעַמִּים. וִישַׁבְּחוּךָ כָּל הָאֻמִּים:
כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ. כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ:
אֶת שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם. אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם שֵׁנִי.

אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ. אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ:
דַּרְכֵי שְׁבָחֶיךָ קְצָתָם אֲסַפֵּרָה. מַעֲשֶׂיךָ מַה נּוֹרָא אֹמֵרָה:
אֵין אֵלֶיךָ עֲרוֹךְ בַּסֵּפֶר. אַגִּידָה וַאֲדַבֵּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר:
חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמָּצֵא. וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֶה:
וְלִתְבוּנָתוֹ הֲלֹא אֵין חֵקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר:
וְגַם אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדָיו. בִּצְבָאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ:
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ:
נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יָדָע. וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע:
וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ. אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבִמְתְכֻנְתּוֹ:
אָבוֹא וְאֶמְצָא תַּכְלִית שִׁבְחוֹ. לֹא נֶאֶמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ:
יְבֻלַּע כִּי לֹא יָדַע עֶרְכּוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:
וְעִמָּדִי לֹא כֵן אָנֹכִי. וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי:
אֲסַפְּרָה לְאֶחָי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל. וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל:
כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים:
וְאָמַרְתָּ עַם זוּ יָצַרְתִּי לִי. יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי:
בְּמִצְרַיִם שַׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי. לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי:
וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל כֵּן אֲסַפֵּר. כַּאֲשֶׁר אֶדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר:
תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כֹּחַ מַעֲשֶׂיךָ. וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ:
וַאֲבָרְכָה בְּכָל עִנְיָנַי. וּבְכָל לִבִּי אוֹדֶה אֶת אֲדֹנָי:
גַּם בִּגְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ. וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְהִלָּתֶךָ:
כִּי פִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ:
וְאֹמְרָה נָא עֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ. וְאָשִׂיחָה דִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:
וְאַזְכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ. חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ:
יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה. עַל כָּל אֱלֹהִים | מְאֹד גָּדַלְתָּ:
הֵן לַעֲבָדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלָמָּה לָהֶם הֵמָּה מְטִיבִים:
וּבְעֵת צָרָה כִּי יִתְפַּלָּלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:
דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ:
כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם. אֱלִילִים אִלְּמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:
הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ:
עַם | מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
כְּצַר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזָבְתָּ:

וְתָמִיד בְּפִינוּ תְהִלָּתֶךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃

עַד אַתָּה בְּךָ וּבִכְבוֹדֶךָ. וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ׃

אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל הָאָרֶץ. וְכִבּוּדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ׃

וַאֲבוֹתֵינוּ בָּטְחוּ אוֹתָךְ לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד. וְאֵין לְזָר אִתָּךְ׃

גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדֶּךָ. נַעֲבוֹד כְּבֵן אָב וּנְכַבְּדֶךָ׃

וְהִנְנוּ עַל יִחוּדֶךָ. יוֹמָם וָלַיְלָה עֵדֶיךָ׃

בְּפִי כֻלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שֶׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ׃

אֱלֹהֵינוּ אַתָּה. עַל יִחוּדֶךָ עֵדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ׃

אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתֶךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ׃

רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהָשִׁית׃

וְאֵין קִצָּה אֶל גַּבְהוּתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְעוֹמֶק מִדּוֹתֶךָ׃

אֵין פֵּאָה לִסְבִיבוֹתֶיךָ. וְאֵין תָּוֶךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶיךָ׃

אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה׃

אֵין צַד וָצֶלַע יַצְלִיעוּךָ. וְרֹחַב וְאֹרֶךְ לֹא יַמְצִיעוּךָ׃

אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תֵּדָעֶךָ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָ׃

וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדַע׃

מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ׃

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם שְׁלִישִׁי.

אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצַרְתָּ׃

אַתָּה בוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ׃

אַתָּה מֵמִית וְאֶת כֹּל תְּבַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה׃

וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֶךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ׃

וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מֵתָּה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה׃

מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ׃

מָוֶת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ׃

הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אַתָּה. מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ׃

וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמֵאֱלָהוּתְךָ לֹא תִתְגַּנֶּה׃

חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חֻדַּשְׁתָּ׃

לֹא יָחוּלוּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת עָלֶיךָ. גַּם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת׃

וְלֹא חָלוּ בְךָ שִׂמְחָה וָעֶצֶב. וְדִמְיוֹן וְצַעַר וְכָל דְּבַר קֶצֶב׃

כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ גֶּשֶׁם. אַף לֹא תִדְמֶה אֶל כָּל נֶשֶׁם:
כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבָּתָם. אֶל רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם:
כִּי כָל בְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׂמְתָּם. וְלִימֵי צְבָאָם גְּבוּל הִקַּפְתָּם:
וּלְךָ אֵין גְּבוּל וּלְיָמֶיךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וּלְעָצְמָךְ:
עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. לְיָדְךָ וּלְחֶמְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:
הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיּוֹתֶיךָ:
בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר. הָיִיתָ לְבַדְּךָ. מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:
רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה בָם וְהֵם בְּרוּחֲךָ שְׂרוּכִים:
כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בָּרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה:
כָּל־הַיְצוּרִים וְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל־דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:
מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אֶצְלָם:
אַתָּה בְרָאתָם וּלְבַדְּךָ עֲרַכְתָּם. לְבַדְּךָ תֵדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:
הֵן אֵין דָּבָר מִמְּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:
אֵין חֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וָסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וּלְהִסָּתֵר:
אֶת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בָּעֵת שֶׁתִּרְצֶה:
כִּי אֶת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה כֹל וְאֵינְךָ נִלְאֶה:
כִּי עַל כָּל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֶגַע אֶחָד:
תִּשְׁמַע בְּרֶגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל הַתְּפִלּוֹת:
אַף תָּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֶגַע תַּחְקֹר כָּל לְבָבֵיהֶם:
וְלֹא תַאֲרִיךְ עַל־מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהְמֵהַּ עַל־עֲצָתֶךָ:
אֵצֶל עֲצָתְךָ גְּזֵרָתֶךָ. לְקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:
וְכֻלָּם בֶּאֱמֶת בְּתוֹם וּבְיֹשֶׁר. מִבְּלִי עֹדֶף וּמִבְּלִי חֹסֶר:
מִמְּךָ דָּבָר לֹא יֵאָבֵד. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִכָּבֵד:
כֹּל אֲשֶׁר תַּחְפֹּץ תּוּכַל לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְיָדְךָ מֵעֲשׂוֹת:
יְכוֹלֶת יְיָ בְּחֶפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבִרְצוֹת יְיָ לֹא אֵחֲרָה:
אֵין דָּבָר סֵתֶר מִמְּךָ נִכְחָד. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יַחַד:
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:
חֲדָשׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד | דְּרָכֶיךָ. אֶל עֲבָדֶיךָ וּמַלְאָכֶיךָ:
וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעָךְ. דְּבַר סוֹד וָסֵתֶר לְהוֹדִיעֲךָ:
כִּי לְךָ כָּל סוֹד יִגָּלֶה. בְּטֶרֶם עַל | לֵב כָּל־יְצִיר יַעֲלֶה:
בְּלֵב כָּל גֶּבֶר לֹא תִמָּצֵא. וּמִפִּי עָתָק לֹא יֵצֵא:

כְּאֵין לוֹ קָצֶה וְלֹא יֵחָצֶה. לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פֶּה פוֹצֶה:
כְּאֵין לוֹ רוּחוֹת וְאֵין לוֹ רְוָחוֹת. אֵין לוֹ שִׁיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:
לְמֵרָחוֹק מִי יִשָּׂא דֵעוֹ. לְלֹא תְחִלָּה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ:
אֲנָפִים אֲחָדִים תּוֹךְ וְסוֹף וָרֹאשׁ. פֶּה וָלֵב אֲבָלוּם מִדְּרוֹשׁ וּמֵחֲרוֹשׁ:
גֹּבַהּ וְעוֹמֶק נְעוּצִים בְּסוֹבֵב. חָכָם וְלֵב נָבוּב לֹא יְלֻבָּב:
סוֹבֵב אֶת הַכֹּל וּמָלֵא אֶת כֹּל. וּבִהְיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַכֹּל:
אֵין עָלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לָךְ וְאֵין בֵּינוֹתֶיךָ:
אֵין מַרְאֶה תָּבֵא לְיִחוּדְךָ. וְאֵין גּוּף לְעוֹצֶם יִחוּדֶךָ:
וְאֵין בְּתָוֶךְ מִמְּךָ וּבְדָל. וְאֵין מָקוֹם רֵק מִמְּךָ נֶחְדָּל:
וְאֵינְךָ נֶאֱצָל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מְקוֹם רֵק מִמְּךָ וְנֶחְדָּל:
מִקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא זְמַן וְעֵרֶךְ וְלֹא כָל שִׁמְצָה:
כָּל זְמַן וְכָל עֵת אַתָּה מְבִינָם. אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם:
כָּל מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתָךְ. אֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתָךְ:
כִּמְדָּתְךָ חָכְמָתֶךָ. כִּגְדֻלָּתְךָ תְּבוּנָתֶךָ:
חָכָם אַתָּה מֵאֵלֶיךָ. חַי מֵעַצְמָךְ וְאֵין כְּגִילֶךָ:
זוּלַת חָכְמָתְךָ אֵין חָכְמָה. בִּלְתִּי בִינָתְךָ אֵין בִּינָה וּמְזִמָּה:
חָלַקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שֵׂכֶל. וְרוּחֲךָ תְּמַלְּאֵם וְדַעְתָּם תַּשְׂכִּיל:
מִבַּלְעֲדֵי כֹחֲךָ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבַּלְעֲדֵי עֻזְּךָ אֵין עֶזְרָה:
אֵין | נִכְבָּד כִּי אִם כִּבַּדְתּוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדַּלְתּוֹ:
כָּל יָקָר וְכָל טוֹב מִיָּדְךָ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסָדֶיךָ:
אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתֶךָ:
אֵין עוֹד זוּלַת הֲוָיוֹתֶיךָ. חַי וְכֹל תּוּכַל וְאֵין בִּלְתֶּךָ:
וְלִפְנֵי הַכֹּל אַתָּה הָיִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכֹּל אֶת כֹּל מִלֵּאתָ:
לֹא לְחָצוּךְ וְלֹא הֵטוּךְ יְצוּרֶיךָ. אַף לֹא מְעָטוּךְ:
בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל לֹא נִבְדַּלְתָּ. מִתּוֹךְ מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחְדַּלְתָּ:
בַּעֲשׂוֹתְךָ אֶת הַשָּׁמַיִם. וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמָּיִם:
לֹא קֵרְבוּךְ וְלֹא רִחֲקוּךְ. כִּי כָל קִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּךְ:
זֶרֶם | מַיִם לֹא יִשְׁטְפֶךָ. וְרוּחַ כַּבִּיר לֹא יְהַדְּפֶךָ:
אַף כָּל טִנּוֹפֶת לֹא תְטַנְּפֶךָ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרְפֶךָ:
לַהֲוָיוֹתֶיךָ אֵין חֶסְרוֹן. וּלְיִחוּדְךָ אֵין יִתְרוֹן:
כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם. חוֹסֵר וְעוֹדֵף בְּךָ לֹא יִהְיֶה:

וְשִׁמְךָ מְעִידְךָ כִּי הָוִיתָ. וְהֹוֶה וְתִהְיֶה וּבַכֹּל אָתָּה:
הֹוֶה לְעוֹלָם וְכֵן נוֹדַעְתָּ. נְעִידְךָ וְכֵן בְּךָ הָעֵדוּת:
שֶׁאַתָּה הוּא וְהֹוֶה בַּכֹּל. שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל:
שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ. בִּתְקָף יְקָרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רְבִיעִי.

אֲרוֹמֵם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלִי. אַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
אֶיחַד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכָל יוֹם פַּעֲמָיִם:
אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאָנוּ. אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכֻלָּנוּ:
אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקַנָּא. לְעוֹלָם יְיָ אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה:
אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיַּי. עָלָיו תְּלוּיִם כָּל מַאֲוַיָּי:
אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יָכִילוּ זַעְמוֹ גּוֹיִם וְאִיִּים:
אַבִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:
אֱלֹהַּ עוֹשַׂי אִישִׁי וּבוֹעֲלִי. אַלּוּף נְעוּרַי שׁוֹמְרִי וְצִלִּי:
בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל: בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר:
גֵּאֶה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גֵּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַנִּשָּׂאִים:
גִּבּוֹר פִּקּוּדוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה. מֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
גָּבוֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא. וּגְדָל כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה:
גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:
דּוֹדִי דָּגוּל הוּא מֵרְבָבָה. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה
דַּיָּן יְתִיב עַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:
הֲדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל (בְּנֵי) עֲבָדָיו. הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:
הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל:
וַדַּאי וְתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֵנוּ. לְהִלָּחֵם מִלְחַמְתֵּנוּ:
זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים. כְּיוֹם אֶתְמוֹל לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:
זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ. וְזִמְרָת יָהּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:
חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. חַנּוּן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל:
צ לְעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי. חֵפֶץ הַיָּמִים יְיָ חִזְקִי:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רְבִיעִי.

טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד ׀ דֵּעָה. טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָעָה:
יָשָׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. יְדִידִי יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ:
יוֹעֵץ וְגִבּוֹר וּמִי יְפִירֶנָּה. וְיַחְתּוֹף וְיִפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה:
יָפֶה דוֹדִי. יָפְיוֹ וְטוּבוֹ. יִרְאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ:
כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת:
כְּנֶשֶׁר עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים. נָשָׂא עֲבָדָיו וַיְיַשֵּׁר הַהֲדוּרִים:
כַּבִּיר כֹּחַ לֵב כְּמוֹ שַׁחַל. כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנָחַל:
כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שׁוֹקֵד. דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקֵּל שָׁקֵד:
כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שָׁחַל. כְּרָקָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ כְּנָחַל:
כְּאֶרֶז בָּחוּר בְּגָדְלָתוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עַנְוְתָנוּתוֹ:
כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עֹז אַהֲבָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ:
כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר. כֵּן דּוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר:
כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל נוֹקֵם וְנוֹטֵר. וְכַטַּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:
כּוֹסִי מְנָת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי. אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי לִי:
כְּבוֹדִי יְיָ לֹא אֲמִירְנוּ. הָאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירָנוּ:
כְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכַכְּפִיר יִנְהָם. אַל יִהְיֶה כְּגֵר וּכְאִישׁ נִדְהָם:
כְּרוֹעֶה גִּבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל צֹאנוֹ לְהַצִּיל. וְהָיָה לְמַאֲכָל:
כְּגִבּוֹר אֵין אַיָל וּכְאוֹרֵחַ. נָס וּבוֹרֵחַ מַר צוֹרֵחַ:
כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעוֹזְבָיו. כְּרָקָב גַּם כָּעָשׁ לְאוֹיְבָיו:
כַּבִּיר כֹּחַ כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנוֹקֶף זַיִת:
כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת צָרִים יְמַגֵּן. כְּצִפֳּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן:
כְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא. כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לִדְבֵקִים בּוֹ:
כְּנֶשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו. וּבְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו:
לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת:
כְּצִפֳּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן. וּבְצֵל כְּנָפָיו רְנָנוֹת יְנַגֵּן:
לִצְבִי וּלְעוֹפֶר דּוֹמֶה דּוֹדִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:
לִפְנֵי עַמּוֹ יְיַשֵּׁר הֲדוּרִים. וַיְנַשְּׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים:
לְעוֹלָם יְיָ הוּא חֶלְקִי וְצוּר לְבָבִי. כָּלָה שְׁאֵרִי לְךָ וּלְבָבִי:
לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. וְרַב נוֹרָאוֹת:
מָקוֹם וּמָעוֹן אַתָּה לְעוֹלָמְךָ. וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמְךָ:
מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי. צוּר יְלָדַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי:

שיר היחוד ליום רביעי

מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי. מִגְדַּל עוֹז שֵׁם יְיָ מְנוּסִי:
מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגָּב לָנוּ. הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת וּמִשְׁעָן יְהִי לִי. מִבְטַח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי:
מוֹשֵׁל עוֹלָם | מַלְכוּתְךָ. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתְּךָ:
מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי לְצָרָה. הוֹשַׁע יְיָ כִּי יָדְךָ לֹא קָצְרָה:
מְקוֹר חַיִּים מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מָעֻזִּי אֵל:
מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָה. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה:
מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. אַשְׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בוֹ:
נָבָר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נֶאְדָּר וְנֶאְזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה:
נֶאֱמָן נֵצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ. לֹא יְשַׁקֵּר. אַשְׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ:
נֵצַח יִשְׂרָאֵל הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא אַלְמָן:
נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלָאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנִּשָּׂאִים:
נִקְדָּשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשִׁי. נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נִסִּי:
נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה. לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:
נֵרִי יְיָ בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי. וְנֵר לְרַגְלִי דְבָרוֹ.
סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא לְפִשְׁעִי.
סַהֲדִי יְיָ סַלְעִי וְסִתְרִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ סַעֲדִי וְסִבְרִי:
סַלְעֵנוּ יְיָ וּמְצוּדָתֵנוּ. עֶזְרָתֵנוּ וּמְפַלְטֵנוּ:
עִזּוּז וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעֶזְרִי. עֶלְיוֹן עוֹז לִי אֵל יְהִי עָרִי:
עִיר וְקַדִּישׁ שָׁת | סְבִיבָיו סֵתֶר. אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:
עַד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו. שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו:
פָּדָה אֶת אַבְרָהָם יְדִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:
פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ. עַל צָרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ:
פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק כָּל הַלְּבָבוֹת. לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק:
צְרוֹר הַמּוֹר אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר. נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כֹּפֶר:
צַח וְאָדוֹם דּוֹדִי בִּצְבָאָיו אוֹת. עַל כֵּן | נִקְרָא שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת:
צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים. אֶבְטַח עֲדֵי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים:
צְבָא הַשָּׁמַיִם | מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ:
קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדֻשּׁוֹת. כִּתּוֹת שָׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מְשַׁלְּשׁוֹת:
קַיָּם לְעָלְמִין אֱלָהָא חַיָּא. מָרֵא דְאַרְעָא וּמָרֵא דִשְׁמַיָּא:
קוֹנִי מְרַחֵם | מְקַנֵּא לְשׂוֹנְאָיו. קֶרֶן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:

רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת כֹּל רוֹאֶה. כִּי רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה:
רוֹעִי יְיָ לֹא אֶחְסַר כֹּל. וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל:
רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לְשְׁבוּרֵי לֵב. וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ:
רֵעִי כֻּלּוֹ הוּא מַחֲמַדִּים. מִשְׁפָּטָיו אֱמֶת מְתוּקִים וְנֶחֱמָדִים:
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד:
שַׁדַּי מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דָּר וְדָר. לֵיהּ אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמֵם וּמְהַדֵּר:
שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים:
שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ. יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמוֹהוּ:
שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלּוֹ שָׁלוֹם. וְלִקְרוֹא לוֹ יְיָ שָׁלוֹם:
שֵׁם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. בְּתוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ בִּכְפִיר וּכְאַרְיֵה:
שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי. הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי:
תִּתַּמָּם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים:
תִּתְחַסָּד תִּתַּבָּר עִמָּם. וְעִם עִקְּשִׁים תִּתַּפָּל | לְהִתַּמָּם:
תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכֹּל תוּכַל לְבַדְּךָ אֶת כֹּל:
תּוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוָתִי. תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי:
תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי. מִמְּעֵי אִמִּי גּוֹחִי וְגוֹזִי:
תְּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת. כָּל הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָחַד:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם חֲמִישִׁי.

מִי כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה. נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בּוֹרֵא:
מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וָרָמוּ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ:
לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ. וְלֹא הֱבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ:
לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ:
לְעוֹלָם יְהֵא לְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים תְּהִלָּתֶךָ. לָאֱלִילִים וְזָרִים:
וְכָבוֹד וְגַם כָּל יְקָר מֵאִתָּךְ. וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ:
אַתָּה תָעִיד בְּיִחוּדֶךָ. וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ:
אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדֶךָ. אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ:
לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימְךָ. וּבִמְלַאכְתְּךָ לֹא הָיָה זָר עִמָּךְ:
לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לָמַדְתָּ. בְּחַדֶּשְׁךָ בְּרִיאוֹת כִּי נְבוֹנוֹתָ:
מִמַּעֲמַקֵּי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וּמִלִּבְּךָ כָּל פְּעֻלּוֹתֶיךָ:

קְצוֹת דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִכַּרְנוּ. וּמִמַּעֲשֶׂיךָ הֵן יָדַעְנוּ:
שֶׁאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ לְבַדֶּךָ. מְאוּמָה לֹא נִגְרַעְתָּ:
לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתְּךָ לֹא לְחַצְתָּ. וְגַם לְעֵזֶר לֹא נִצְרַכְתָּ:
כִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל. וְאָז בְּאֵין כֹּל ׀ לֹא נִצְרַכְתָּ כֹּל:
כִּי מֵאַהֲבָתְךָ עֲבָדֶיךָ. כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ:
לֹא נִשְׁמַע מִן אָז וְהָלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה:
וְלֹא נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ. וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ:
וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יָחִיד וּמְיוּחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כִמְלַאכְתֶּךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ:
אֵין יְצִיר זוּלַת יְצִירָתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ:
כֹּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַּכֹּל. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל:
אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:
אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶלֶא. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא:
מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת:
אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:
אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ:
כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְגָבְהוּ דַּרְכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ:
אֵין גַּאֲוָה כְּמוֹ גַאֲוָתֶךָ. אַף אֵין עֲנָוָה כְּעַנְוְתָנוּתֶךָ:
אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ. אֵין קְרֵבוּת כְּמוֹ קְרֵבוּתֶךָ:
אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקוֹתֶיךָ. אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ:
אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:
אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ. אֵין חֲנִינָה כַּחֲנִינוּתֶךָ:
אֵין אֱלָהוּת כֶּאֱלָהוּתֶךָ. וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אֵלִים מְרוּצִים. בְּזָכְרְךָ לְחוּצִים לְהַפְלִיא נְחוּצִים:
וְאַשָּׁף וְחַרְטוּם לֹא יְלַחֲצוּךָ. בְּכָל שֵׁם וְלַהַט לֹא יְנַצְּחוּךָ:
לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל הַחֲכָמִים. כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים:
אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים. לֹא יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים:
לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶיךָ. לְהָפֵר עֲצַת ׀ סוֹד גְּזֵרוֹתֶיךָ:
מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ:
עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים. וְעֻזְּךָ מַחֲלִישׁ לֵב אַמִּיצִים:

אַתָּה מְצַוֶּה וּפְקִידְךָ מְשַׁוֶּה. וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצַוֶּה:
אַתָּה מְקֻוֶּה וְאֵינְךָ מְקַוֶּה. לְךָ כָּל מְקַוֶּה נֶפֶשׁ תְּרַוֶּה:
וְכָל הַיְצוּרִים וְכָל עִנְיָנָם. וְכָל יְקַר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דִּמְיוֹנָם:
לֹא מַחְשְׁבוֹתָם ׀ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ:
וְאֵין דִּמְיוֹן נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵנוּ:
סָתוּר מִכָּל סָתוּר. וְעָמוּם מִכָּל עָמוּם וּמִכָּל כָּמוּס:
דַּק מִכָּל דַּק. וְצָפוּן מִכָּל צָפוּן. וְיָכוֹל מִכָּל יָכוֹל:
נִשְׂגָּב מִכָּל נִשְׂגָּב. וְנֶעְלָם מִכָּל נֶעְלָם. וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם:
גָּבוֹהַּ מִכָּל גָּבוֹהַּ. וְעֶלְיוֹן מִכָּל עֶלְיוֹן וּמִכָּל חֶבְיוֹן:
חַבּוּי וְעָמוֹק מִכָּל עָמוֹק. לֵב כָּל דַּעַת עָלָיו חָמוֹק:
שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה. יְכוֹלִים לְהַשְׁווֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:
לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמָּה. לֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה:
מִקְרֶה וְרַעַר וְשִׁנּוּי וְטָפֵל. וְחָבֵר וּמִסְמַךְ אוֹר וְגַם אֹפֶל:
לֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאֶה וָצֶבַע. וְלֹא כָּל טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וָשֶׁבַע:
לָכֵן ׀ נְבוּכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת:
כָּל שַׂרְעַפִּים וְכָל הִרְהוּרִים. נִלְאוֹת לָשׂוּם בּוֹ שִׁיעוּרִים:
מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילֵהוּ. וּמִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפַרְסְמֵהוּ:
בְּכָל שִׂכְלֵנוּ חִפַּשְׂנוּהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה הוּא:
לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעְנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ:
שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכָל יוּכַל וְחָכָם ׀ מְיוּחָד:
כִּי הוּא הָיָה לַכֹּל קֹדֶם. עַל כֵּן ׀ נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:
בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל מְאוּם אֶת כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹּל יָכוֹל:
בַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם:
בְּכָל יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
בַּאֲשֶׁר הָיָה קֹדֶם לְכֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם:
וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרֵנוּ:
לְמַמָּשׁ וְגֹדֶשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ. לְטָפֵל וְתֹאַר לֹא נְדַמֵּהוּ:
וְלֹא נַחְשְׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב. וְלֹא. לְמִין וְכָל אוֹן וּלְכָל נִקְצָב:
כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׂכָּלִים. וְהַמַּדָּעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:
וְשֶׁבַע כַּמִּיּוֹת וְשֵׁשׁ נְדוֹת. וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת:
הֵן בְּבוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאָם כֻּלָּם יַחַד:

כֻּלָּם יִבְלוּ אַף יַחֲלוֹפוּ. הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסוּפוּ:
וְאַתָּה תַעֲמוֹד וּתְכַלֶּה כֻלָּם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם שִׁשִּׁי.

אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ:
כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ. וְאַף הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:
אָז יָחִילוּ מַיִם חַיִּים מִפָּנֶיךָ. אֱלֹהִים חַיִּים:
רָעֲשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מָיִם. וְנָטְפוּ מַיִם | מִן הַשָּׁמָיִם:
נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמָיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:
עָשִׂיתָ כָּל חֶפְצְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנֶגְדֶּךָ:
סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדֶךָ. הַכֹּל מִמְּךָ וּמִיָּדֶךָ:
כְּכֹחֲךָ אָז כֵּן עַתָּה וְדַעְתֶּךָ. וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אִתָּךְ:
וְלֹא יָעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ. כִּי בִמְלַאכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ:
כִּי בִדְבָרֶיךָ כָּל יְצוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חֶפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:
וְלֹא אֵחַרְתּוֹ וְלֹא מִהַרְתּוֹ. הַכֹּל בְּעִתּוֹ יָפֶה עֲשִׂיתוֹ:
מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חִדַּשְׁתָּ. וְאֶת הַכֹּל בְּלִי כֹל פָּעַלְתָּ:
וְעַד לֹא יְסוֹד כֹּל יָסַדְתָּ. בִּרְצוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ:
זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל נוֹשֵׂאת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הוּקְשָׁה. רְצוֹנְךָ כָּל דָּבָר | רוּחֲךָ עָשָׂה:
לִפְעוּלָּתְךָ לֹא דִמִּיתָ. אֶל כָּל תּוֹאַר לֹא שִׁוִּיתָ:
וְלֹא קָדְמָה לִמְלַאכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרְכָה:
לִרְצוֹנְךָ לֹא קִדְּמוּ וְאִחֲרוּ. וְעַל חֲפָצֶיךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ:
מִכָּל חֲפָצֶיךָ לֹא שָׁכַחְתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חִסַּרְתָּ:
לֹא הֶחֱסַרְתָּ וְלֹא הֶעֱדַפְתָּ. וְדָבָר | רֵק בָּם לֹא פָעַלְתָּ:
אַתָּה תְשַׁבְּחֵם וּמִי הִתְעִיבָם. וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִשְׁמַע בָּם:
הַהֲוֹוֹת בְּחָכְמָה עֲשִׂיתָם. בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת כִּלִּיתָם:
מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם. בֶּאֱמֶת וּבְיוֹשֶׁר וְטוּב רְאוּיִם:
הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:
וְעַד לֹא כָל־חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל. לִפְנֵי אוֹכֶל תִּתֵּן אוֹכֶל:
מָזוֹן וּמָכוֹן תַּעֲשֶׂה בַּכֹּל. צָרְכֵי הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל:

שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אָז הֲכִינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים:
אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אֶדֶר מְאוֹרוֹת מִמּוּל שַׂלְמָה:
בְּטֶרֶם כָּל הַיְצוּר מְאֹד גָּדַלְתָּ. וְאַחַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ:
אָז בְּאֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ. עַד לֹא אוֹרֵג גֵּאוּת לָבֵשׁ:
אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכַמְּעִיל עוֹטֶה. וְשָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטֶה:
עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים:
הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לָמָיִם. בִּמְתִיחַת רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשֶׁרֶץ מַיִם. וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
עֵשֶׂב וְחָצִיר לְבֶשָׂר אֲדָמָה. מַאֲכָל לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה:
בְּקֶרֶן שֶׁמֶן גַּן נָטַעְתָּ. אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לוֹ. דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ:
כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּה. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה:
לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצֹאן. עַל מִזְבְּחֶךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן:
עָשִׂיתָ לוֹ כְּתֹנֶת לְשָׁרֵת. לְהַדְרַת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאֶרֶת:
שַׂמְתָּ בְקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים. כִּי יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים:
לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. צָרְכֵי אָדָם וְכֻלָּם בְּחָכְמָה:
מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כֻּלָּם יְהַלְלוּ:
רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ:
כֹּל פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֶךָ. וְלִכְבוֹדְךָ כָּל קִנְיָנֶיךָ:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם הַשַּׁבָּת.

אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:
וְעַל כָּל פֹּעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה. וַחֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:
בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
וּבְמִצְרַיִם הַחִלּוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:
עַל כָּל אֱלֹהִים. בַּעֲשׂוֹתְךָ בָהֶם. שְׁפָטִים גְּדוֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:
בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. יָד הַגְּדוֹלָה. וַיִּירָאוּ:
נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ. שֵׁם וְתִפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גָּדְלֶךָ:
וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמָיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:
יָדַעְתָּ לְכֻתָּם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר:

תְּתָה לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמָיִם. וְכָעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מָיִם:
תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים. עַמִּים יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל ׀ לְאֻמִּים:
בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:
וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמִרְעֶה שָׁמֵן. וּמֵחַלְמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:
בְּנוֹחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:
וַתֹּאמַר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ יָמִים. צֵדָה בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:
כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:
וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:
הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:
יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵטִיב. וְנוֹדֶה שִׁמְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵטִיב:
יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:
זִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:
וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ. הַבֵּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ:
בְּחַרְתָּנוּ לִהְיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. וְעַל עַמְּךָ בִּרְכָתֶךָ סֶּלָה:
וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל ׀ לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
וּמִבִּרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבוֹרָךְ. כִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבוֹרָךְ:
וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בוֹרְאִי וַאֲבָרְכֶכָה כָּל־יְמֵי צְבָאִי:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן־עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי־לֵיהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַכָּבוֹד.

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:
נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:
מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:
עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:
בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:
דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:
הִמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:
וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:
חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:
טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:
יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:
כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:
לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:
מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:
נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:
סְגֻלָּתוֹ תְּהִי נָא בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:
עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:
פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:
צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:
קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָיו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:
רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:
שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:
תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:
תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:
בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:
וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:
יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל
בשמים ובארץ. לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש:

LIBRARY
JUL 22 2009
UNIVERSITY OF

VELUT ARBOR ÆVO

Presented to the

LIBRARIES *of the*

UNIVERSITY OF TORONTO

by

**Farley Mernick
in honour of
his children
Frances and Ron**

3 1761 08295192 2

BM
674
.449
H8S35
1922
v.2
c.1
ROBARTS